SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE AMiCUS | 8–14 NOIEMBRIE 2026

PENTRU

O vreme ca aceasta

CUPRINS
↘ BROȘURĂ 2026

01 **VĂZUT: DUMINICĂ, 8 NOIEMBRIE**
Pag. 06 Când lumea îți spune cine trebuie să fii

02 **ÎNRĂDĂCINAT: LUNI, 9 NOIEMBRIE**
Pag. 14 Credincios fără să fii ciudat

03 **TREAZ: MARȚI, 10 NOIEMBRIE**
Pag. 22 Caracterul fără reflectoare

04 **ALTFEL: MIERCURI, 11 NOIEMBRIE**
Pag. 30 Există lucruri înaintea cărora nu ne plecăm

05 **ÎMPREUNĂ: JOI, 12 NOIEMBRIE**
Pag. 38 Credința nu se trăiește singur

06 **FRÂNT: VINERI, 13 NOIEMBRIE**
Pag. 46 Dacă va fi să pier, voi pieri

07 **CHEMAT: SÂMBĂTĂ , 14 NOIEMBRIE**
Pag. 54 Poate că n-ai ajuns aici doar pentru tine

08 **TRIMIS: SÂMBĂTĂ , 14 NOIEMBRIE**
Pag. 62 Nu trăim doar pentru vremea aceasta

AMiCUS
HAI SĂ FIM PRIETENI

Dragă prietene,

Te-ai întrebat vreodată de ce te-ai trezit trăind exact în acest secol, în această generație plină de zgomot, viteză și incertitudine? De ce porți tocmai aceste frământări, aceste visuri, împliniri sau dezamăgiri?

Nimic din ce trăiești nu este întâmplător.

Lumea în care pășești în fiecare dimineață are ritmul ei propriu. Seamănă izbitor cu **Persia de odinioară**: un spațiu imens, dominat de algoritmi și ecrane care îți măsoară valoarea după ceea ce se vede, de sisteme care încearcă tăcut să-ți redefinească convingerile și de o presiune constantă de a purta o mască pentru a fi acceptat. Uneori e ușor să înveți să trăiești în mai multe lumi: omul de la biserică sau din grupul de tineri și omul de la facultate, din cămin sau cel care rămâne singur seara, după ce ecranul telefonului se stinge. Dar Hristos nu caută **versiuni editate ale vieții tale**.

Cartea Esterei poartă o taină fascinantă: numele lui Dumnezeu nu este scris niciunde pe paginile ei. Nicio rugăciune nu e citată cu voce tare, niciun înger nu coboară în mod spectaculos. Și totuși, cine parcurge această istorie simte prezența Ochiului care vede totul și Mâna care așază fiecare piesă la locul ei. **Dumnezeu pare ascuns, dar nu este niciodată absent**. Dincolo de curțile palatului, dincolo de porțile strâmte ale deciziilor și de nopțile de nesomn ale imperiului, El lucra deja pentru izbăvire.

În mijlocul acestei istorii, ecoul unei întrebări rostite la marginea palatului străbate veacurile până la tine: **„Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns aici?"**

Această broșură este mai mult decât un suport de text. Este o invitație la **curajul de a fi autentic** și un ghid ancorat în realitatea pe care o trăiești. Pe parcursul călătoriei noastre, vei găsi 8 popasuri fundamentale, însoțite de spații speciale care să-ți hrănească mintea și sufletul și, desigur, să te pună pe gânduri:

- **Șoapte în Sala Tronului** (Moduri de rugăciune) - Descoperă frumusețea dialogului cu Cel care te cunoaște pe nume, dincolo de formulări rigide.
- **Înțelepciune de cărturar** (Tips & Tricks pentru studiu) - Câteva idei pe care le poți aplica atunci când studiezi Biblia.
- **Testul de la Poartă** (Provocări) - Exerciții zilnice de integritate, pentru momentele în care alegi să rămâi în picioare când lumea îți cere să îngenunchezi. Și pentru că nu ești singur, vei

avea trei tipuri de provocări: pentru tine, pentru cei din jur și cele pe care să le faci împreună cu prietenii tăi.

- **Culisele Istoriei** (Știai că...?) - Detalii fascinante, providențe ascunse și conexiuni istorice nebănuite.
- **Ecoul Vocii Tale** (Citatul zilei) - Gânduri care să-ți dea avânt pe parcursul fiecărei zile.
- **Culorile nevăzute** (Arta) - O privire spre diverse opere artistice
- **Psihologia Regatului Interior** (Sfaturi din psihologie) - Recomandări pentru sănătatea ta emoțională, gestionarea stresului, a identității și a liniștii lăuntrice.
- **Împreună în Cetate** - o serie de activități pe care le poți face în viața de zi cu zi, după ce se termină Săptămâna de Rugăciune.

Fie ca Numele Lui, chiar și când nu se aude, să poată fi citit limpede în viața ta!

Cu prietenie,
Echipa AMiCUS România

Despre autor

Pastorul **Felix Mușat** s-a născut în 1984, la Pucioasa, județul Dâmbovița. Este licențiat în teologie pastorală și în psihologie. De asemenea, are un master în Psihologia Familiei al Universității Montemorelos din Mexic și formare în Psihoterapie, Școala Sistemică de Familie și Cuplu.

Acum, activează ca Secretar Executiv al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea - Conferința Muntenia. În trecut a slujit ca Director al Departamentului Tineret, Capelan AMiCUS și a păstorit mai multe biserici din Ialomița și Constanța. Felix Mușat este căsătorit cu Adina și împreună au doi copii: Eva-Thais și Levi-William.

Duminică, **8 Noiembrie**

VĂZUT

Texte cheie
Estera 1:1–2:11, Isaia 43:1

Când lumea îți spune cine trebuie să fii

Cine mai ești atunci când nimeni din jur nu știe cine ai fost acasă?

Ai învățat, probabil fără să ți-o ceară cineva, să trăiești în mai multe lumi. Există omul pe care îl cunosc părinții, omul de la biserică, omul din grupul de la facultate și omul care rămâne cu tine seara, după ce se stinge ecranul. Nu e ipocrizie să vorbești altfel la seminar decât la masa de Sabat. Problema începe când distanța dintre ei devine atât de mare încât nu mai știi pe care să-l iei în serios.

Cartea Esterei nu începe cu Estera. Începe cu un ospăț care durează o sută optzeci de zile (1:4). Primul capitol este un inventar al puterii: perdele de in și de purpură, paturi de aur și de argint, vin împărătesc din belșug (1:6–7). Apoi vine scena cu Vasti. Împăratul, înveselit de vin, o cheamă să-și arate frumusețea înaintea mai-marilor lui, dar ea refuză. Iar imperiul răspunde cu un decret trimis în toate limbile, ca orice bărbat să fie stăpân în casa lui, de teamă că toate femeile din Persia vor urma pilda Vastei (1:10–22). Aceasta este lumea în care va intra Estera. O lume în care valoarea ta este ceea ce văd alții la tine, iar cine nu se lasă privit este înlăturat. Împăratul hotărăște ce este frumos. Sfetnicii hotărăsc ce este convenabil. Fetele tinere din toate provinciile sunt adunate la Susa ca să fie cântărite (2:3). Nu e greu să recunoști lumea aceasta. Astăzi verdictul nu mai vine de pe un tron, ci dintr-un ecran care învață repede ce te face să te oprești din derulat. Persia avea sfetnici, dar noi avem algoritmi. Întrebarea a rămas aceeași: cine are dreptul să-ți spună cine ești?

Apoi apare ea. „El creștea pe Hadasa, adică Estera" (2:7). Hadasa înseamnă „mirt", planta pe care profetul o pune în locul mărăcinelui, ca semn al înnoirii (Isaia 55:13). Estera este un nume persan, înrudit probabil cu „stea" sau cu numele zeiței Ișstar. Ca Daniel, care în Babilon devenise Beltșațar (Daniel 1:7), Estera poartă două nume: unul vine din istoria poporului ei, celălalt o ajută să trăiască în Persia. Dar să nu facem din asta o dramă. Mulți iudei din diaspora purtau două nume, iar textul nu o mustră pentru al doilea. Dar și noi avem, într-un fel, două nume. Omul din Sabat și omul de luni dimineața. Omul convingerilor și omul care încearcă, firesc, să-și găsească locul printre ceilalți. Mardoheu îi dă un sfat ciudat: să nu spună din ce popor vine (2:10). Prudență?

Instinctul unui om care știe ce face un imperiu cu cei diferiți? Textul nu explică. Nici nu laudă sfatul, nici nu-l condamnă. Ne lasă o întrebare pe care o vom purta toată săptămâna: când este discreția înțelepciune și când devine rușine?

A te adapta înseamnă să înveți limba celuilalt ca să-i poți fi aproape. A te asimila înseamnă să devii ca el ca să fii acceptat. Daniel a învățat literatura Babilonului, dar n-a mâncat din bucatele împăratului (Daniel 1:4, 8). Prima atitudine poate deveni misiune. A doua, încet și pe negândit, devine dispariție. Isus nu S-a rugat ca ucenicii Lui să fie scoși din lume, ci să fie păziți de cel rău (Ioan 17:15). Cu toții trăim într-o Persie. Întrebarea nu este dacă ești acolo, ci cine îți dă numele cât timp ești acolo.

Mai e ceva neobișnuit în cartea aceasta: numele lui Dumnezeu nu apare nicăieri. Nimeni nu se roagă cu voce tare și nu vine niciun profet. Și totuși, cine o citește până la capăt simte o mână care așază fiecare piesă la locul ei. Dumnezeu este ascuns, dar nu absent. Poate că așa arată și facultatea ta: un loc în care nimeni nu-L numește pe Dumnezeu. Asta nu înseamnă că El nu este acolo. Înainte ca Persia să-i dea Esterei un nume, Dumnezeu îi dăduse unul. „Te chem pe nume: ești al Meu!" Lumea îți pune etichete după ce vede, dar Dumnezeu te cheamă pe nume pentru că te cunoaște.

Iar El cunoaște totul. De obicei, partea aceasta ne sperie. Ne-am obișnuit să administrăm ce se vede despre noi și venim uneori chiar și înaintea lui Dumnezeu cu versiunea editată. Dar înaintea Lui „întunericul nu este întunecos" (Psalmul 139:12). Hagar, o sclavă fugită, fără valoare în ochii stăpânilor ei, Îi dă lui Dumnezeu un nume: „Tu ești Dumnezeul care mă vede" (Geneza 16:13).

A fi văzut de oameni poate fi o povară, pentru că oamenii judecă după ce văd. A fi văzut de Dumnezeu este altceva. El vede tot și te cheamă totuși pe nume. Persia o cântărea pe Estera. Dumnezeu o cunoștea. Vom vedea în zilele următoare ce face Estera cu identitatea ei atunci când ascunderea nu mai este posibilă. Pentru astăzi ajunge un singur lucru: înainte să afli ce trebuie să faci, află Cui aparții.

LUMEA ÎȚI PUNE ETICHETE DUPĂ CE VEDE, DAR DUMNEZEU TE CHEAMĂ PE NUME PENTRU CĂ TE CUNOAȘTE.

Numele Lui nu apare. Mâna Lui se vede.

Apel

Pe o foaie, scrie trei lucruri pe care lumea din jur ți le-a spus despre tine: ce ar trebui să fii, cât ar trebui să valorezi, ce îți lipsește. Nu le cenzura. Apoi citește încet Isaia 43:1 și pune-ți numele în verset: „Nu te teme de nimic, [numele tău], căci Eu te izbăvesc, te chem pe nume: ești al Meu!" Rămâi câteva minute în tăcere. Nu-I spune lui Dumnezeu ce crezi că ar trebui să simți. Spune-I ce simți. El nu va afla nimic nou. Tu, în schimb, s-ar putea să afli că ai fost văzut tot timpul.

Întrebări de suflet

1. Ce ascund din mine pentru că e înțelept și ce ascund pentru că mi-e rușine? Cum le deosebesc?
2. Ce încearcă cultura din jur să redefinească cel mai insistent în mine?

Studiu biblic

1. CREAT — De unde vine valoarea mea, înainte de orice performanță? Geneza 1:26–27; Psalmul 139:13–16; Efeseni 2:10.
2. RĂSCUMPĂRAT — Cui aparțin? Isaia 43:1–4; Ioan 1:12–13; 1 Corinteni 6:19–20.
3. JUDECAT ÎN FAVOAREA MEA — Ce înseamnă că Dumnezeu mă judecă? Daniel 7:9–10, 13–14, 22; Evrei 4:14–16; Romani 8:33–34.
4. CREDINCIOS ÎN BABILON — Cum rămân al Lui fără să fug din lume? Daniel 1:4–8; Ioan 17:15–18; Apocalipsa 18:4.

Din gândirea adventistă

„Legăturile dintre Dumnezeu și fiecare suflet sunt atât de intime și de profunde, ca și când n-ar mai fi un alt om pe pământ de care El să Se îngrijească și pentru care să fi dat pe Fiul Său mult iubit." — Ellen G. White, Calea către Hristos, cap. „Înaltul privilegiu al rugăciunii" (CH 100)

Dilemă pentru grupe

Mardoheu o sfătuiește pe Estera să-și ascundă identitatea. A fost un sfat înțelept sau un compromis? Există astăzi situații în care un student creștin ar trebui să fie discret cu privire la credința lui? Unde se termină discreția și unde începe lașitatea?

Sugestie Mărturie

Un student sau un absolvent povestește, în trei-patru minute, un moment în care a trebuit să aleagă între a fi acceptat și a fi el însuși.

Șoapte în Sala Tronului

Rugăciunea în trei direcții

- 3 minute pentru mine
- 3 minute pentru cineva apropiat
- 3 minute pentru cineva pe care nu-l cunosc

Înțelepciune de cărturar

Metoda S.O.A.P

S - Scriptura (text)

Citește cât mai atent și liniștit pasajul pe care vrei să îl aprofundezi.

O - Observă

Ce poți să descoperi? Care sunt aspectele pe care nu le-ai observat până acum, parcurgând acest pasaj?

A - Aplică

Cum poate fi adusă în actualitate? Ce înseamna asta pentru mine și în cel fel îmi vorbește, aplicat la viața mea din momentul actual?

P - Prayer (Rugăciune)

Înțelegând toate astea, mergi înaintea lui Dumnezeu, **recunoaște-ți greșelile și punctele slabe**, și cere-I putere și înțelepciune pentru a-L cunoaște cât mai bine.

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Hadasa sau Estera: - Scrie 3 diferențe între modul în care ești la biserică și modul în care ești în timpul săptămânii cu prietenii. Reflectă aceste diferențe **o duplicitate**?

Scrie pe o foaie de hârtie despre **un moment în care te-ai lăsat influențat** de părerile altor oameni. Cât de mult contează acestea pentru tine? **Roagă-te pentru acest subiect!**

Provocări pentru alții:

Mergi la **o persoană de care nu ești așa de apropiată**, poate una pe care chiar o judeci, și stai de vorbă cu ea ca să o cunoști mai bine. Roagă-te pentru persoana respectivă și pentru ca atitudinea ta să se schimbe!

Spune-i cuiva un lucru pe care îl apreciezi la caracterul său.

Provocări împreună cu alții:

Împreună cu **un prieten în care ai multă încredere**, spuneți-vă unul celuilalt câte un lucru cu care vă confruntați pe plan personal de care nu știe nimeni altcineva. Luați-vă angajamentul de a vă ruga unul pentru celălalt și trimiteți-vă zilnic mesaje atunci când o faceți. Roagă-te pentru acea persoană și pentru ca Domnul să îți schimbe atitudinea față de ea.

Timp de o săptămână, tu și un prieten, trimiteți-vă reciproc **doar reel-uri sau postări cu content creștin**, fără meme-uri sau divertisment ieftin.

Culisele Istoriei

Știai că... în secolul al XIX-lea, scriitorul Samuel Clemens a devenit faimos în toată lumea sub pseudonimul **Mark Twain**, deși puțini mai știau cine era cu adevărat în spatele numelui? Lumea îi iubea personajele și etichetele, dar identitatea lui reală era cu totul alta decât imaginea publică. La fel, dincolo de ce vede lumea la tine sau de etichetele pe care ți le pune, **adevărata ta valoare** vine din Cine te cunoaște cu adevărat.

Ecoul Vocii Tale

„Nu lăsa pe alții să scrie povestea ta în locul tău.”

— J.K. Rowling

Culorile Nevăzute

Hristos spălând picioarele ucenicilor- de Jacopo Tintoretto

Cine s-ar fi gândit că **Dumnezeu ar spăla picioarele cuiva**? Isus Hristos a reușit să dărâme orice standard al acestei lumi și să ne învețe una dintre cele mai profunde lecții despre **dragoste și umilință**.

Tabloul poate fi admirat la Muzeul Prado, Madrid

Psihologia Regatului Interior

Gestionarea sindromului de „**dublă identitate**". Când încerci constant să fii altcineva pe rețele sau în medii diferite ca să fii acceptat, creierul tău intră în **epuizare cronică**.

Sfat: Acceptă-ți vulnerabilitatea; **validarea lui Dumnezeu** eliberează creierul de presiunea de a impresiona.

2

Luni, 9 **Noiembrie**

ÎNRĂDĂCINAT

Texte cheie
Estera 2:12–20

Credincios fără să fii ciudat

Douăsprezece luni. Atât dura pregătirea unei tinere înainte să fie dusă la împărat: șase luni cu untdelemn de smirnă, șase luni cu miresme (2:12). Un an întreg în care un sistem te pregătește să fii ales. Iar în ziua cea mare, fiecare fată putea cere orice voia să ia cu ea din casa femeilor (2:13). Aici textul ne dă un detaliu ușor de trecut cu vederea. Când i-a venit rândul, Estera „n-a cerut decât ce a hotărât Hegai", famenul împăratului, și „a căpătat trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau" (2:15). Într-un loc în care fiecare încerca să ia cât mai mult, ea a cerut puțin. Și tocmai simplitatea aceasta a câștigat respectul tuturor. Cred că asta înseamnă să fii credincios fără să fii ciudat: o credință care nu se apără tot timpul și nu face spectacol din diferența ei, dar are o curățenie liniștită, pe care oamenii o simt înainte s-o poată explica. Despre Daniel, într-un palat asemănător, Scriptura spune același lucru: „Dumnezeu a făcut ca Daniel să capete bunăvoință și trecere" (Daniel 1:9).

Trebuie să fim cinstiți cu textul. Viața de la curte nu era un loc pe care Estera și l-a ales. Fusese adunată laolaltă cu alte fete, iar noaptea la împărat nu era o întâlnire romantică (2:14). Biblia nu o laudă și nu o condamnă pentru ce s-a întâmplat acolo. Probabil că ar fi făcut subiectul unor discuții mustrătoare prin bisericile în care am crescut noi… Dar nu ni se spune ce a mâncat, cum s-a îmbrăcat sau ce compromisuri i s-au cerut. Ne spune doar că Dumnezeu lucrează și cu oameni prinși în sisteme pe care nu le controlează.

Atunci de unde știm că a rămas credincioasă? Scriptura ne dă un singur indiciu, dar unul prețios: Estera, devenită regină, „urma poruncile lui Mardoheu tot așa cum făcea când o creștea el" (2:20). Palatul îi oferise tot ce îi trebuia pentru o ruptură elegantă de trecut: alt nume, altă lume, destulă putere încât să nu mai dea socoteală nimănui. Ea a păstrat totuși lângă ea vocea care îi amintea de unde vine. Pe mine m-au oprit în versetul acesta două cuvinte: „tot așa". Le găsim și la Daniel. Când s-a dat decretul ca nimeni să nu se roage altui dumnezeu, Daniel a deschis fereastra spre Ierusalim și s-a rugat de trei ori pe zi, „cum făcea și mai înainte" (Daniel 6:10).

Rădăcinile nu se fac în ziua crizei. În ziua crizei doar se văd.
Unde sunt rădăcinile tale? Poate în rugăciunea pe care o făcea mama înainte de școală. Poate în Sabatul care începea cu o cântare în bucătărie. Poate într-un bunic care citea din Biblie cu ochelarii pe vârful nasului. Și poate că, sincer, multe dintre ele au rămas acasă când ai plecat la facultate.

RĂDĂCINILE NU SE FAC ÎN ZIUA CRIZEI. ÎN ZIUA CRIZEI DOAR SE VĂD.

IAR RĂDĂCINILE SPIRITUALE NU SUNT NICIODATĂ DOAR INDIVIDUALE.

Dacă așa stau lucrurile, cartea Esterei are o veste bună pentru tine. Vom vedea în capitolul 4 că, la prima chemare, Estera ezită (4:11). Rădăcinile ei nu se văd. Par adormite… Dar când vine furtuna, ies la suprafață, iar prima ei hotărâre este una pe care Persia n-o învățase: postul.

Iov are o imagine pentru asta: „Un copac are nădejde: când este tăiat, încolțește iarăși. Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ, la mirosul apei înverzește iarăși" (Iov 14:7–9). O rădăcină adormită nu este o rădăcină moartă. Uneori are nevoie doar de mirosul apei. Ieremia spune același lucru altfel: pomul sădit lângă ape nu scapă de arșiță, dar frunzișul lui rămâne verde în ea (Ieremia 17:7–8).

Iar rădăcinile spirituale nu sunt niciodată doar individuale. Estera avea un Mardoheu. Timotei o avea pe bunica Lois și pe mama Eunice (2 Timotei 1:5). Fiecare are nevoie de cineva care să-i poată spune adevărul. Poate că un semn al maturității este să nu ajungi niciodată atât de important încât să nu mai asculți pe nimeni. Studentul înrădăcinat nu este cel mai ciudat din grupă. Este, poate, cel mai liber. Nu trebuie să ceară tot ce i se oferă, pentru că știe ce îl hrănește.

Numele Lui nu apare. Mâna Lui se vede.

Apel

Alege un singur obicei spiritual pe care l-ai primit acasă și pe care l-ai lăsat să adoarmă. Unul singur. Hotărăște o oră fixă și un loc în care îl reiei, începând de mâine dimineață. Apoi gândește-te cine este Mardoheu pentru tine: omul care te cunoaște și îți poate spune adevărul. Scrie-i în seara aceasta un mesaj. Spune-i ce ai hotărât și roagă-l să te întrebe, peste o săptămână, cum îți merge.

Întrebări de suflet

1. Ce obicei spiritual din casa în care am crescut a devenit cu adevărat al meu și ce a rămas doar o amintire?
2. Cine este Mardoheu pentru mine? Mai ascult de el sau am ajuns „prea mare" pentru sfaturi?

Studiu biblic

1. RUGĂCIUNEA CA OBICEI — Ce mă ține când nu simt nimic? Daniel 6:10; Psalmul 5:3; Marcu 1:35.
2. CUVÂNTUL CARE HRĂNEȘTE — Unde îmi trimit rădăcinile? Psalmul 1:1–3; Ieremia 17:7–8; Ioan 15:4–5.
3. SABATUL, O RĂDĂCINĂ ÎN TIMP — Ce îmi amintește săptămânal Cui aparțin? Exodul 20:8–11; Marcu 2:27–28; Isaia 58:13–14.
4. CREDINȚA ÎNTRE GENERAȚII — Cine mi-a transmis credința și cui o voi transmite? Estera 2:20; 2 Timotei 1:5; 2:2; Proverbele 27:17.

Din gândirea adventistă

„Ar fi bine pentru noi ca în fiecare zi să petrecem o oră de meditație asupra vieții lui Hristos. Să cercetăm viața Sa punct cu punct și să ne lăsăm imaginația să prindă fiecare scenă și în special pe cele din partea finală. Când ne ocupăm în felul acesta de jertfa Lui cea mare, pe care a adus-o pentru noi, încrederea noastră în El va fi statornică, iubirea noastră față de El va fi stimulată și noi vom fi tot mai mult pătrunși de Spiritul Său." — Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii, cap. 8, „Suirea la Ierusalim" (HLL 83)

Dilemă pentru grupe

Ce este mai periculos pentru un student creștin: să fie atât de diferit încât oamenii să nu se mai poată apropia de el sau atât de asemănător încât nu mai au nimic de descoperit la el?

Sugestie Mărturie

Un membru vârstnic al bisericii povestește despre un obicei spiritual care l-a ținut în picioare într-o perioadă grea: rugăciunea de dimineață, Sabatul păstrat în ascuns, un verset învățat pe de rost.

Șoapte în Sala Tronului

Scrie-I lui Dumnezeu:

Dacă ai putea să-I scrii lui Dumnezeu **o singură pagină** despre viața ta de acum, ce I-ai spune?

Ia o foaie și scrie o rugăciune exact așa cum ai spune-o cu voce tare. **Nu trebuie să sune frumos**. **Scrie sincer**. După ce ai terminat, recitește-o încet. Observă ce ai cerut, pentru ce ai mulțumit și, mai ales, **ce ai pus cel mai mult în centrul rugăciunii tale**.

Înțelepciune de cărturar

Folosește highlightere

Suntem foarte obișnuiți să folosim tot felul de **carioci colorate** pentru a învăța mai ușor la facultate. Dar te-ai gândit că această metodă poate funcționa și în studiul Bibliei? Încearcă sa îți iei câteva carioci cu tine atunci când citești și **atribuie fiecărei culoare, un anumit subiect**. Pe măsură ce citești, oprește-te după fiecare verset și gândește-te dacă se potrivește în una din aceste categorii și în care din ele. Asta te ajută atât pe moment, să reflectezi asupra a ceea ce citești, cât și pe termen lung, când vrei să găsești explicații pentru un subiect specific.

De exemplu:

- roz - Iubirea lui Dumnezeu (1 Ioan 4:19)
- portocaliu - Duhul Sfânt (Ioan 14:16-17)
- albastru - Îndemnuri personale (Coloseni 3:20)
- verde - Lucruri pe care trebuie să le schimb (Mica 6:8)
- galben - Identitatea lui Dumnezeu (Leviticul 11:45)
- mov – Făgăduințe (Apocalipsa 21:4)

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Postește pentru 24 de ore și roagă-te pentru o luptă spirituală cu care te confrunți. Cere-i lui Dumnezeu soluția în acest aspect în loc să te mai folosești de mijloacele proprii.

Studiază personal și aprofundat una dintre doctrinele pe care le-ai urmat încă de mic, dar pe care nu le-ai înțeles niciodată cu adevărat.

Provocări pentru alții:

Ia exemplul lui Mardoheu și sprijină spiritual pe cineva mai "tânăr" în credință. Ascultă persoana respectivă și roagă-te împreună cu ea.

Invită un prieten din afara bisericii la una dintre prelegerile de săptămâna asta.

Provocări împreună cu alții:

Împreună cu un prieten, **vizitează pe cineva** care nu a mai venit de ceva timp la întâlnirile AMiCUS.

Culisele Istoriei

Știai că... arborii Sequoias Gigantice au **rădăcini** care nu merg foarte adânc în pământ (doar câțiva metri), dar se întind pe suprafețe uriașe și **se împletesc strâns** cu rădăcinile copacilor vecini? Tocmai această împletire subterană le permite să **reziste la furtuni** violente și vânturi puternice.

Ecoul Vocii Tale

„Suntem ceea ce facem în mod repetat. Excelența, așadar, nu este un act, ci o obișnuință."

— Aristotel

Culorile Nevăzute

Răspunsul lui Daniel către Rege este un celebru tablou în ulei din 1890, realizat de artistul britanic Briton Riviere. Dar Daniel nu privea spre regele Darius aici. Ce l-a făcut pe Daniel să nu dea dovadă de frică în groapa cu lei?

Psihologia Regatului Interior

Neuroplasticitatea obiceiurilor bune. **Creierul se formează prin repetiție**. Obiceiurile spirituale din familia sau biserica ta (pe care le-ai lăsat poate deoparte) pot fi reconstruite prin **pași mici, zilnici**, creând noi „**drumuri neuronale**" de liniște și siguranță.

Marți, **10 Noiembrie**

TREAZ

Texte cheie

Estera 2:21–23, Maleahi 3:16

Caracterul fără reflectoare

„În zilele acelea, pe când Mardoheu ședea la poarta împăratului…” (2:21). Așa începe una dintre cele mai scurte scene ale cărții. Trei versete. Ușor de sărit. Poarta palatului nu era doar un loc de trecere. Acolo se judecau pricini, se semnau acte, se întâlneau funcționarii cu cei care cereau ceva de la putere. Zilnic treceau pe acolo zeci de oameni. Doi dintre famenii împăratului, Bigtan și Tereș, se mâniaseră și plănuiau să-l omoare pe Ahașveroș. Dintre toți cei care treceau prin poartă, unul singur a observat.

Acesta este primul sens al cuvântului de astăzi. A fi treaz înseamnă, înainte de toate, să vezi ce se întâmplă în jurul tău. Să nu treci prin poartă cu ochii în telefon și cu gândul doar la tine. În pilda Samariteanului, toți trei trecătorii îl văd pe omul rănit de pe marginea drumului (Luca 10:31–33). Unul singur se oprește.
Mardoheu i-a spus Esterei, iar Estera i-a spus împăratului, „din partea lui Mardoheu” (2:22). Gândește-te puțin la omul pe care Mardoheu îl salvează. Ahașveroș nu era prietenul lui. Era împăratul care hotăra lucruri grave la ospețe și care îi luase fiica adoptivă în casa femeilor. Mardoheu n-avea niciun motiv personal să-l iubească. Și totuși nu tace. Ieremia le scrisese exilaților din Babilon: „Căutați binele cetății în care v-am dus” (Ieremia 29:7). Nu trebuie să admiri un om ca să te porți corect cu el. Integritatea nu este loialitate față de cei care îți plac. Este credincioșie față de ce e drept, indiferent cine câștigă din ea.

Complotul este cercetat, vinovații sunt spânzurați, iar fapta este scrisă în cartea cronicilor (2:23). Aici ne-am aștepta la răsplată: o funcție, o distincție, măcar un cuvânt de mulțumire. Nu vine nimic. Iar versetul următor, primul din capitolul 3, ne lovește ca o nedreptate: împăratul îl înalță pe Haman (3:1).

Omul care salvase viața regelui rămâne la poartă. Omul care va încerca să distrugă un popor primește scaunul cel mai înalt. Poate cunoști sentimentul. Ai stat trei nopți pe un proiect de echipă, iar la prezentare meritele le-a luat altcineva.

Omul care salvase viața regelui rămâne la poartă. Omul care va încerca să distrugă un popor primește scaunul cel mai înalt.

INTEGRITATEA NU ESTE LOIALITATE FAȚĂ DE CEI CARE ÎȚI PLAC. ESTE CREDINCIOȘIE FAȚĂ DE CE E DREPT, INDIFERENT CINE CÂȘTIGĂ DIN EA.

„TATĂL TĂU, CARE VEDE ÎN ASCUNS, ÎȚI VA RĂSPLĂTI.”

ACELAȘI DUMNEZEU CARE TE VEDE CÂND EȘTI RUȘINAT TE VEDE ȘI CÂND FACI BINE FĂRĂ MARTORI.

Nu e o tragedie, dar te întrebi, cu o amărăciune pe care n-o spui nimănui: merită să fii corect?
Isus vorbește exact despre asta în Predica de pe Munte. Nu condamnă binele care se vede. Condamnă binele făcut ca să fie văzut (Matei 6:1–4). Și încheie cu o promisiune care leagă tema de astăzi de prima zi: „Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” Același Dumnezeu care te vede când ești rușinat te vede și când faci bine fără martori.

Peste câteva capitole, într-o noapte în care împăratul nu va putea dormi, cineva va deschide tocmai cartea aceea a cronicilor (6:1). Dar Mardoheu nu știa asta. A făcut binele fără să știe că va exista un capitol 6. N-avea nicio garanție că fapta lui va fi găsită vreodată. Pentru unii dintre noi, capitolul 6 vine repede. Pentru alții, nu vine niciodată în viața aceasta. Iar aici credința are ceva profund de spus. Profetul Maleahi descrie oameni care se întrebau dacă mai merită să-I slujească lui Dumnezeu, când cei mândri par să prospere (Maleahi 3:14–15).
Răspunsul lui Dumnezeu nu este o explicație, ci o carte: „o carte de aducere aminte a fost scrisă înaintea Lui” (3:16).

Cronica pe care Ahașveroș o va cere în noaptea de nesomn se numește „cartea aducerilor-aminte” (6:1), aproape aceleași cuvinte ca la Maleahi. Împăratul Persiei își amintea doar când nu putea dormi. Dumnezeu nu uită niciodată. Când vorbim despre judecată, vorbim și despre asta: „Dumnezeu nu este nedrept ca să uite lucrarea voastră” (Evrei 6:10). Niciun bine făcut în ascuns nu se pierde.

Există și un al doilea fel de a fi treaz, mai greu decât primul. Să observi când începi să negociezi cu lucruri pe care altădată nu le negociai. Când justificările devin tot mai ingenioase. Când ce te tulbura ieri ți se pare normal azi. „Vegheați și rugați-vă”, le spune Isus ucenicilor adormiți (Matei 26:41). Ce s-ar fi întâmplat dacă Mardoheu ar fi ațipit tocmai în ziua aceea la poartă?
Fii credincios în capitolul tău, chiar dacă nu știi cum se încheie povestea. Cartea nu o scrii tu. Dar ce se scrie în ea depinde și de tine.

Numele Lui nu apare.
Mâna Lui se vede.

Apel

În săptămâna aceasta, fă un singur lucru bun pe care nu-l va afla nimeni. Nu-l povesti, nu-l posta, nu-l pomeni nici măcar la grupa de rugăciune. Lasă-L pe Dumnezeu să fie singurul martor. Și deschide ochii la „poarta" ta: la facultate, în cămin, în autobuz. Caută un om pe care nu-l observă nimeni și fă-l să se simtă văzut.

Întrebări de suflet

1. Dacă aș ști sigur că nimeni nu va afla vreodată, în ce domeniu al vieții mi-ar fi cel mai greu să rămân integru?
2. Am făcut vreodată ce era drept și am pierdut? Ce m-ar ajuta să nu devin amar când binele nu e răsplătit?

Studiu biblic

1. ATENȚIA — Ce văd și ce aleg să nu văd? Estera 2:21–22; Proverbele 24:11–12; Luca 10:30–37.
2. BINELE FĂCUT ÎN ASCUNS — Pentru Cine fac ce fac? Matei 6:1–4; Coloseni 3:23–24; Daniel 6:4.
3. LOIALITATE FĂRĂ IDOLATRIE — Cum respect autoritățile pe care nu le admir? Ieremia 29:4–7; Romani 13:7; 1 Petru 2:17.
4. CARTEA DE ADUCERE AMINTE — Contează binele pe care nu-l vede nimeni? Maleahi 3:13–18; Evrei 6:10; Apocalipsa 20:12.

Din gândirea adventistă

„Caracterul nu este dezvăluit prin faptele bune ocazionale sau prin greșelile întâmplătoare, ci prin tendința manifestată în cuvintele și faptele noastre de zi cu zi." — Ellen G. White, Calea către Hristos, cap. „Dovada adevăratei ucenicii" (CH 57–58)

Dilemă pentru grupe

Ce este mai periculos pentru un creștin: să facă un lucru rău știind că este rău sau să ajungă să nu-l mai considere rău?

Sugestie Mărturie

Un absolvent sau un profesionist povestește despre o situație în care a pierdut ceva (o notă, o bursă, o promovare) pentru că a ales cinstea, și ce a însemnat asta mai târziu.

Șoapte în Sala Tronului

Rugăciunea fără cereri: Astăzi nu-I cere nimic lui Dumnezeu. Doar mulțumește-I, laudă-L și spune-I ce apreciezi la El.

Înțelepciune de cărturar

Biografia personajului

Alege un personaj al cărții pe care o studiezi și urmărește, pe tot parcursul studiului, atât detaliile pe care Scriptura le oferă despre el, cât și învățăturile pe care le poți trage din toate experiențele lui. Ia un caiet și notează toate aceste aspecte, organizate pe diferite secțiuni.

De exemplu:

- Versete cheie
- Istoric
- Evenimente importante
- Trăsături de caracter (puncte tari, puncte slabe)
- Decizii luate de-a lungul timpului (bune, proaste)
- Arbore genealogic (părinți, bunici, unchi, copii, nepoți, rude relevante)
- Învățături pentru mine însumi

Faptul că notezi toate aceste observații, te ajută în primul rând să conștientizezi ceea ce citești, dar în același timp rămâne ca un istoric pentru tine, la care te poți întoarce oricând dorești.

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Care sunt acele aspecte din viața ta spirituală în care ai **devenit delăsător**? Scrie-le pe o foaie și apoi roagă-te pentru a **redeveni "treaz"**.

Gândește-te la **un lucru pe care îl tot amâni** în relația ta cu Dumnezeu și ia-ți **angajamentul de a-l îndeplini**.

Provocări pentru alții:

Lasă un **bilețel cu o încurajare** sau un verset biblic în haina unui prieten fără ca el să afle.

Provocări împreună cu alții:

Împreună cu unul sau mai mulți prieteni, puneți deoparte **o sumă oarecare de bani** și folosiți-i pentru a ajuta pe cineva.

Culisele Istoriei

Știai că... în anul 1983, un locotenent sovietic pe nume **Stanislav Petrov** se afla în tura de noapte într-un buncăr secret atunci când sistemul de alarmă a raportat fals că Statele Unite au lansat rachete nucleare? Deși protocolul îi cerea să riposteze imediat, el a ales **să rămână treaz, lucid și sceptic**, analizând situația la rece. Această decizie individuală luată în tăcere a salvat omenirea de un război nuclear. **Integritatea înseamnă și să veghezi** atunci când toți ceilalți dorm sau intră în panică.

Ecoul Vocii Tale

„Integritatea înseamnă să faci ce trebuie, chiar și atunci când nimeni nu se uită.”

— C.S. Lewis

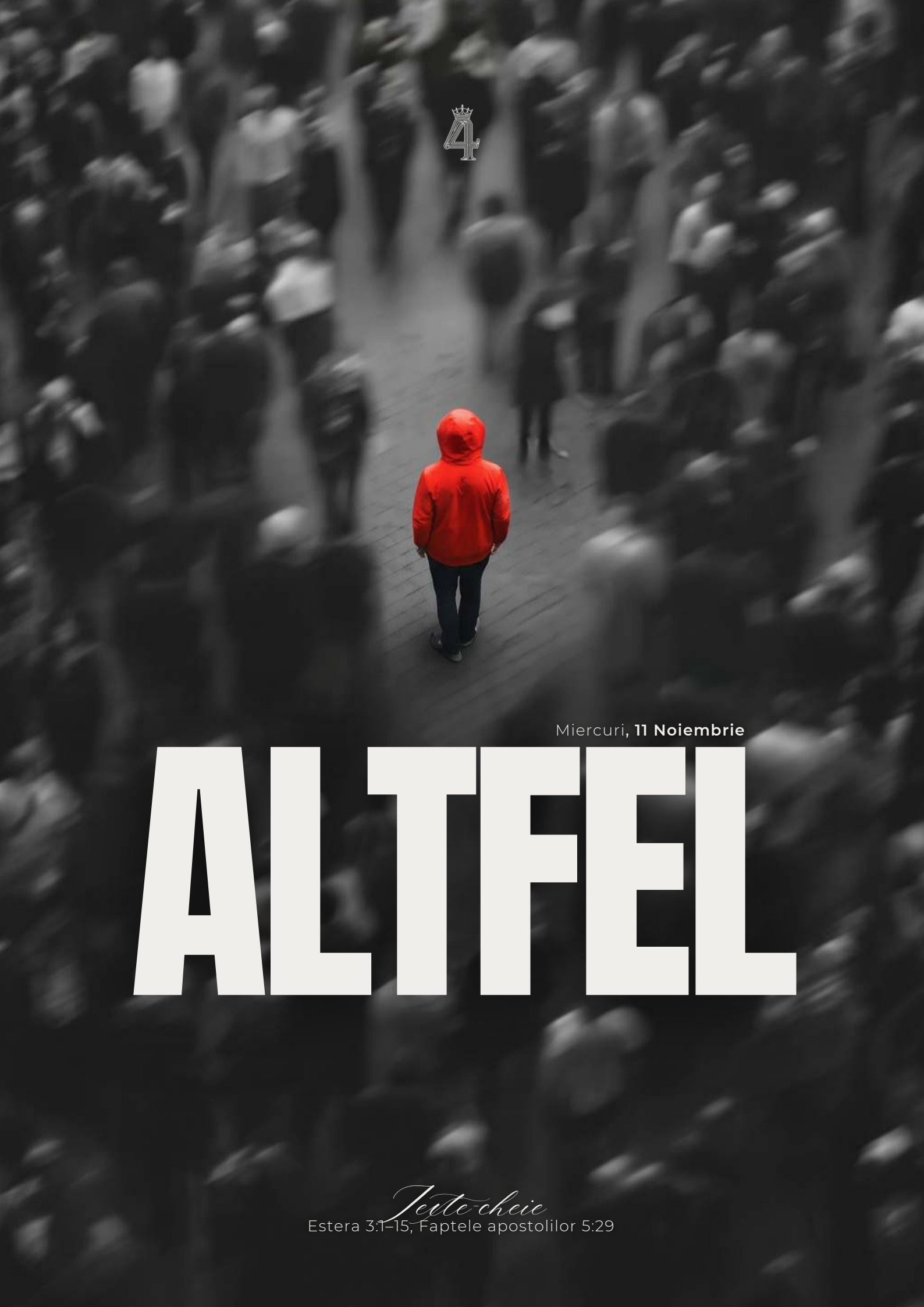
Culorile Nevăzute

Ospățul din casa lui Levi este o pictură monumentală realizată de artistul italian **Paolo Veronese** în 1573, în ulei pe pânză. Lucrarea are aproximativ 5,6 metri înălțime și 13 metri lățime și a fost creată pentru trapeza mănăstirii dominicane Santi Giovanni e Paolo din Veneția. Astăzi, tabloul se află la Gallerie dell'Accademia din Veneția.

Psihologia Regatului Interior

Oboseala decizională și integritatea. Cu cât luăm mai multe decizii sub presiune, cu atât cortexul prefrontal obosește, iar riscul de compromis crește.

Sfat: Stabilește-ți principiile morale înainte de a ajunge în criză, ca să nu fii nevoit să negociezi sub stres.

4

Miercuri, **11 Noiembrie**

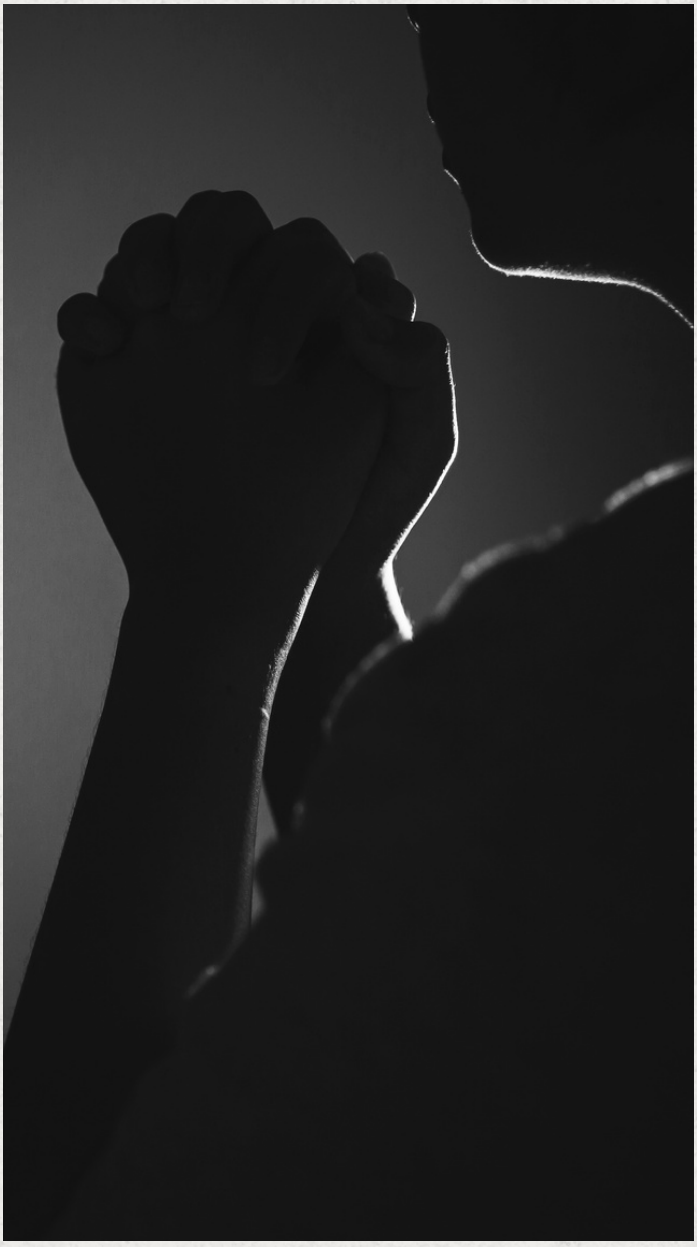
ALTFEL

Texte cheie

Estera 3:1–15, Faptele apostolilor 5:29

Există lucruri înaintea cărora nu ne plecăm

Imaginează-ți o sală cu o sută de oameni. Toți se ridică și aplaudă ceva ce tu știi că e greșit. Cât timp ai putea rămâne așezat? Sau toți încep să râdă de cineva, iar tu știi că nu e drept. Ai putea să nu râzi? La poarta palatului din Susa se petrece o scenă asemănătoare. Haman tocmai a fost înălțat mai presus de toți demnitarii, iar împăratul a poruncit ca toți slujitorii de la poartă să îngenuncheze înaintea lui. Toți se pleacă. „Dar Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina" (3:2). Nu ține un discurs, nici nu organizează un protest. Rămâne pur și simplu în picioare.

Să fim atenți să nu-l transformăm prea repede în erou. În lumea antică, plecăciunea înaintea unui demnitar era adesea un simplu gest de respect. Avraam se pleacă înaintea fiilor lui Het (Geneza 23:7). Problema nu era, deci, orice plecăciune. Textul ne dă două indicii. Mardoheu își explică refuzul prin identitatea lui: le spusese celorlalți că este iudeu (3:4). Iar Haman este numit „agaghitul", o posibilă trimitere la Agag, regele amaleciților, vechiul dușman al lui Israel (1 Samuel 15). Mardoheu, la rândul lui, este beniamit, din neamul lui Chiș, ca Saul (2:5). Totul pare o luptă transgenerațională, nerezolvată la timpul ei, dar nu putem demonstra că aceasta este toată explicația.

Autorul pare să ne invite să vedem aici mai mult decât o ceartă între doi funcționari. Slujitorii îl întreabă „în fiecare zi" de ce calcă porunca împăratului (3:4). Presiunea rareori vine cu sabia. Vine de cele mai multe ori repetitiv: aceeași glumă despre credința ta, aceeași invitație „doar de data asta", aceeași întrebare pusă ca și cum ai fi ciudat că nu ai cedat încă.

Apoi vine partea pe care predicile o sar de obicei. Refuzul lui Mardoheu nu l-a costat doar pe el. Haman, aflând că este iudeu, a hotărât să nimicească tot poporul lui (3:6). O convingere are uneori un preț pe care îl plătesc și alții. Tocmai de aceea trebuie să fie bine întemeiată. Cum deosebești o convingere de încăpățânare?

Din exterior, uneori arată la fel. Și Mardoheu, și Haman sunt neclintiți. Unul nu se pleacă pentru că știe înaintea Cui stă. Celălalt nu suportă să nu se plece cineva în fața lui. Maturitatea spirituală nu înseamnă doar convingeri puternice, ci să poți deosebi o poruncă a lui Dumnezeu de o interpretare omenească și de o preferință personală. Să rămâi ferm acolo unde Scriptura este limpede și să ai smerenia de a te corecta acolo unde ai înțeles greșit. De aceea, un student adventist nu trebuie să se teamă de întrebări. Dacă Dumnezeu este adevărul, cercetarea sinceră nu este dușmanul credinței. Convingerile pe care nu le-ai cercetat niciodată nu sunt încă ale tale. Le porți doar.

SĂ RĂMÂI FERM ACOLO UNDE SCRIPTURA ESTE LIMPEDE ȘI SĂ AI SMERENIA DE A TE CORECTA ACOLO UNDE AI ÎNȚELES GREȘIT.

Uită-te acum la Haman: un singur om refuză să îngenuncheze, iar el decide că un popor întreg trebuie să dispară. Aruncă sorți, pur, ca să afle ziua (3:7). Plătește zece mii de talanți de argint (3:9). Trimite curieri în toate provinciile. Iar la sfârșitul capitolului, versetul cel mai rece din toată cartea: „Împăratul și Haman au șezut să bea, în timp ce cetatea Susa era în spaimă" (3:15).

Problema lui Haman nu este Mardoheu, ci este existența unei conștiințe pe care nu o poate controla. Aici istoria Esterei se deschide spre marea luptă dintre bine și rău, așa cum o înțelegem ca adventiști. Conflictul nu este doar despre cine are mai multă putere, ci despre ce fel de autoritate merită închinare. Dumnezeu ne cheamă la ascultare din iubire și nu o obține niciodată prin forță. Răul încearcă să smulgă prin intimidare ce nu poate câștiga prin iubire.

CONFLICTUL NU ESTE DOAR DESPRE CINE ARE MAI MULTĂ PUTERE, CI DESPRE CE FEL DE AUTORITATE MERITĂ ÎNCHINARE.

Apocalipsa descrie același tipar la sfârșitul istoriei: o putere care cere închinare și îi amenință pe cei care refuză (Apocalipsa 13:15–17). Iar în fața ei, o chemare: „Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul" (Apocalipsa 14:7). De aceea, Sabatul este mai mult decât o zi. Este semnul săptămânal că știi înaintea Cui îngenunchezi. Cuvântul cheie de astăzi are două sensuri. A fi drept înseamnă să stai în picioare. Și înseamnă să fii corect. Mardoheu le-a avut pe amândouă. Doar că pe primul îl poți avea și din orgoliu…

Nu uita că cine îngenunchează înaintea lui Dumnezeu nu mai are nevoie să-și vândă conștiința pentru aprobarea oamenilor. Poate respecta fără să idolatrizeze și poate rămâne singur fără să se creadă mai bun decât ceilalți. Nu e suficient să rămâi în picioare când ceilalți se pleacă. Trebuie să știi ceva mai mult de atât: pentru Cine rămâi în picioare, Cel înaintea căruia merită să-ți pleci toată viața.

Numele Lui nu apare. Mâna Lui se vede.

Apel

Alege o convingere pe care ai primit-o de acasă și pe care n-ai cercetat-o niciodată cu adevărat: Sabatul, creația, starea morților, modul de viață. În săptămâna aceasta, studiaz-o cu Biblia deschisă, până devine a ta sau până înțelegi mai bine ce crezi. Apoi numește în gând un loc în care ai început să te pleci doar ca să fii acceptat. Spune-I lui Dumnezeu numele acelui loc și cere-I curajul de a rămâne drept, fără să devii aspru.

Întrebări de suflet

1. Ce convingere am moștenit fără s-o fi cercetat? Ce mi-e teamă că s-ar întâmpla dacă aș cerceta-o acum?
2. În ce situații seamăn cu Mardoheu și în ce situații risc să semăn cu Haman, adică să nu suport ca altcineva să nu fie de acord cu mine?

Studiu biblic

1. FIDELITATE — Unde se termină ascultarea de oameni? Daniel 3:16–18; Faptele apostolilor 4:18–20; 5:29.
2. ADAPTARE SAU COMPROMIS — Cum pot fi aproape de oameni fără să-mi pierd principiile? 1 Corinteni 9:19–23; Daniel 1:8; Romani 12:2.
3. CREATORUL ȘI SABATUL — Înaintea Cui îngenunchez în fiecare săptămână? Exodul 20:8–11; Ezechiel 20:12, 20; Apocalipsa 14:6–7.
4. LIBERTATEA DE CONȘTIINȚĂ — De ce nu forțează Dumnezeu pe nimeni? Iosua 24:15; Romani 14:5, 12; Apocalipsa 13:15–17.

Din gândirea adventistă

„Nevoia cea mai mare pe care o are lumea este aceea de bărbați — bărbați care să nu se lase cumpărați sau vânduți, bărbați care să fie cinstiți și credincioși în adâncul sufletului lor, bărbați care să nu se teamă să spună păcatului pe nume, bărbați a căror conștiință este la fel de bine orientată către datorie, precum este acul busolei către pol, bărbați care vor lua poziție neclintită pentru adevăr, chiar dacă s-ar prăbuși cerurile.” — Ellen G. White, Educație, p. 57

Dilemă pentru grupe

Mardoheu și Haman sunt amândoi neclintiți, dar din motive opuse. Cum deosebim fidelitatea de încăpățânare? Ce cere mai mult curaj: să rămâi singur împotriva tuturor sau să recunoști în fața tuturor că te-ai înșelat?

Sugestie Mărturie

Un membru al bisericii care a studiat în perioada comunistă povestește cum a fost să aibă examene sau ore de muncă în Sabat și ce l-a costat alegerea făcută.

Șoapte în Sala Tronului

Roagă-te pentru persoana pe care o eviți: Alege o persoană cu care nu te înțelegi foarte bine. Nu trebuie să rezolvi astăzi relația. **Începe prin a te ruga sincer pentru ea**.

Înțelepciune de cărturar

Analiza versetului

Pe măsură ce citești pasajul pregătit pentru astăzi, **alege un verset** care ți se pare că îți transmite ceva sau care ți se pare interesant, dar nu i-ai oferit niciodată prea multă importanță. I-ați puțin timp să îl analizezi mai bine de această dată, **cuvânt cu cuvânt**, punând totul în contextul potrivit. Încearcă să îți amintești în ce alte context biblice s-au mai abordat subiectele amintite în versetul tău, și corelează între ele versetele. Te poți folosi și de o **concordanță biblică** pentru asta.

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Studiază mai aprofundat în mod personal și caută să înțelegi așa cum trebuie o **doctrină pe care ai respectat-o încă de mic** fără să știi de ce. Caută motivația biblică pentru aceasta.

Scrie **3 principii biblice** pe care consideri că **nu trebuie să le negociezi** indiferent de consecințe.

Provocări pentru alții:

Cere-ți iertare unei persoane cu care te-ai certat în trecut din cauza unui principiu pe care l-ai apărat.

Provocări împreună cu alții:

Mardoheu sau Haman: Într-un grup de prieteni, împărtășiți-vă câte un moment în care ați rămas **ferm loiali unui principiu** și încă unul în care ați fost **orgolioși și încăpățânați**. Rugați-vă împreună pentru discernământ!

Culisele Istoriei

Știai că... în anul 1521, în fața unei adunări imperiale uriașe care îi cerea să-și retragă scrierile și convingerile, reformatorul **Martin Luther** a rostit cuvintele: **„Aici stau, nu pot altfel.** Așa să-mi ajute Dumnezeu!”? Într-o sală în care toată lumea se supunea puterii politice de atunci, **un singur om a rămas în picioare pentru adevăr**, schimbând cursul istoriei.

Ecoul Vocii Tale

„Curajul este prețul pe care viața îl cere pentru a acorda liniște.”

— Amelia Earhart

Culorile Nevăzute

Angoasă de August Friedrich Schenck (1878), Alegerea lui Schenck de a folosi **animale** în ilustrarea acestei scene nu face decât să sublinieze caracterul universal și instinctiv al durerii.

Capodopera se află în colecția Galeriei Naționale din Victoria, din Melbourne, Australia.

Psihologia Regatului Interior

Presiunea grupului (Conformismul). Psihologia socială arată că e extrem de greu să fii singurul care spune „nu”.

Sfat: Caută măcar **un singur aliat** (un „Mardoheu”) sau amintește-ți că apartenența ta de bază nu e la grupul care te testează, ci la **un Rege care te prețuiește**.

5

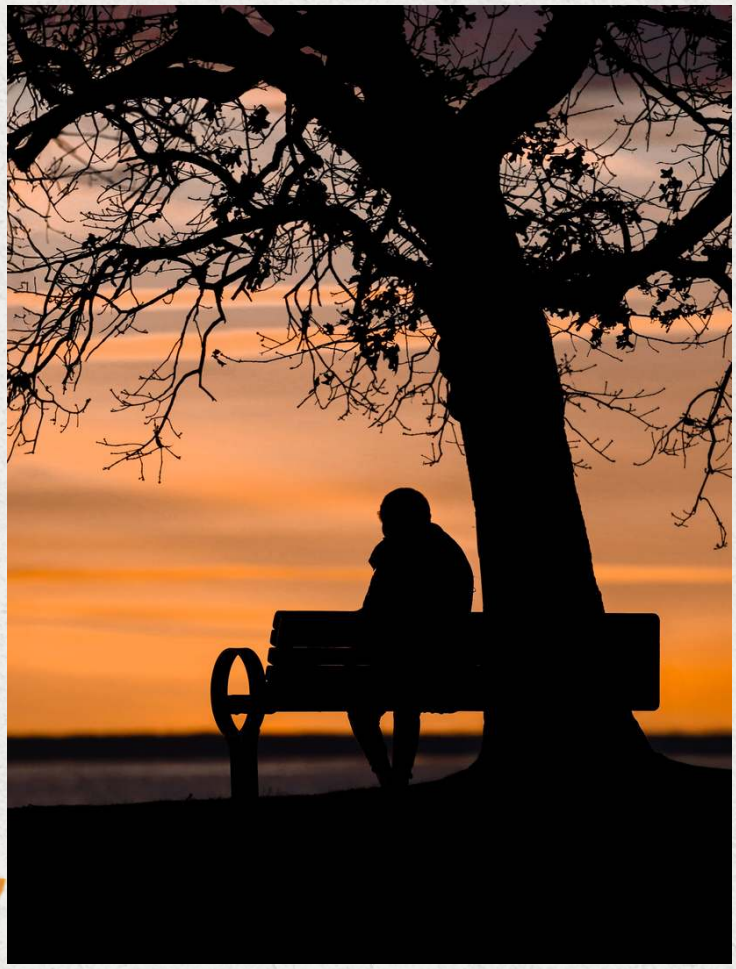
Joi, **12 Noiembrie**

ÎMPREUNĂ

Texte cheie
Estera 4:1–9, 15–17; Galateni 6:2

Credința nu se trăiește singur

Dacă mâine ai trece prin cea mai grea încercare a vieții tale, cine ar afla? Nu cine ți-ar vedea povestea pe Instagram sau ți-ar trimite un mesaj politicos. Cine ar observa că ceva nu e în regulă, ar lăsa deoparte ce are de făcut și ar începe să se roage pentru tine? Putem fi în zeci de grupuri de mesaje fără să aparținem cu adevărat nici unuia. Putem merge la biserică, la AMiCUS, la congrese și festivaluri, fără ca cineva să știe ce se întâmplă în sufletul nostru. Poți fi înconjurat de oameni fără să fii cunoscut de nimeni.

Când află de decretul lui Haman, Mardoheu își sfâșie hainele, se îmbracă în sac și cenușă și străbate cetatea strigând cu glas tare și amar (4:1). Nu încearcă să pară puternic. În toate provinciile, iudeii postesc, plâng și se tânguiesc (4:3). Scriptura nu are o problemă cu lacrimile. Psalmii sunt plini de ele. Ieremia plânge și chiar și Isus plânge la mormântul lui Lazăr, deși știe că îl va învia peste câteva minute.

Mardoheu ajunge până la poarta împăratului și se oprește acolo, pentru că nimeni nu avea voie să intre în palat îmbrăcat în sac (4:2). Înăuntru era loc pentru putere, pentru mătase și pentru ospețe. Pentru durere nu era loc. Estera află că Mardoheu e în sac, iar prima ei reacție este să-i trimită haine (4:4). Poate din dragoste sau poate ca să-l scoată din umilință. Dar reflexul acesta ne este cunoscut: când cineva suferă, ne grăbim să-l acoperim. Să-i spunem că va fi bine, să schimbăm subiectul, să-i dăm o haină frumoasă peste sac. Uneori am făcut din biserică un palat în care trebuie să intri bine îmbrăcat: zâmbind, cu răspunsuri, cu mărturii de biruință.

Mardoheu refuză hainele. Și abia atunci Estera face lucrul care schimbă totul: îl trimite pe Hatac să afle „ce este și de unde vine” (4:5). Comunitatea începe în clipa în care cineva încetează să acopere durerea altuia și începe să întrebe. Pavel o spune așa: „Dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el” (1 Corinteni 12:26). O comunitate sănătoasă nu este locul în care nimeni nu suferă. Este locul în care nimeni nu suferă singur.

Când Estera înțelege ce i se cere, că trebuie să intre nechemată la împărat cu riscul vieții, răspunsul ei nu este „sunt împărătească, mă descurc”. Este: „Du-te, strânge pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine… Și eu voi posti odată cu slujnicele mele” (4:16).

Textul nu pomenește explicit rugăciunea, dar în Scriptură postul și căutarea lui Dumnezeu merg de obicei împreună (Ezra 8:21–23; Daniel 9:3).

Regina și slujnicele ei flămânzesc aceleași trei zile. Înaintea lui Dumnezeu, coroana nu stabilește cine are mai multă nevoie de ajutor. Iar Estera nu le cere altora ce nu face ea însăși. Astfel, Estera va intra singură în sala tronului, dar nu va ajunge acolo singură. Nimeni nu putea intra în locul ei. Nimeni nu poate susține examenul în locul tău sau lua decizia de a rămâne credincios în locul tău. Dar poți fi singur în fața unei decizii și totuși purtat de rugăciunile altora. Comunitatea nu trăiește credința în locul tău, dar te ajută să ai curajul s-o trăiești.

Cei care o poartă pe Estera în acele trei zile nu sunt doar colegii ei de generație. Este Mardoheu, omul mai în vârstă care a crescut-o. Sunt iudei din Susa pe care probabil nu-i cunoștea pe nume. Biserica în care crești nu este doar grupul tău de prieteni.

Este și sora în vârstă care, de ani de zile, se roagă pentru „tinerii de la facultate" fără să știe ce înveți. Sunt fratele care deschide sala dimineața și pastorul care te-a botezat. Poate că nu vorbiți aceeași limbă culturală, dar sunteți același trup. Întrebarea nu este doar „cine se roagă pentru mine?", ci și „pentru cine postesc eu?" E ușor să ne dorim o comunitate care să ne poarte poverile fără să purtăm noi poverile nimănui.

Să ne plângem că nu ne sună nimeni, dar să nu ne mai amintim când am sunat ultima dată pe cineva singur. Poate că cineva din grupul tău zâmbește la fiecare întâlnire și se întoarce apoi într-o cameră în care plânge. Are nevoie de cineva care să-l întrebe cu adevărat cum este și să rămână destul de mult încât să asculte răspunsul.

COMUNITATEA NU TRĂIEȘTE CREDINȚA ÎN LOCUL TĂU, DAR TE AJUTĂ SĂ AI CURAJUL S-O TRĂIEȘTI.

Numele Lui nu apare. Mâna Lui se vede.

Apel

În seara aceasta formăm perechi de rugăciune pentru restul săptămânii. Alege pe cineva pe care nu-l cunoști foarte bine. Spuneți-vă un singur lucru pentru care aveți nevoie de rugăciune și rugați-vă unul pentru altul în fiecare zi, până la sfârșitul săptămânii.
Apoi scrie pe o foaie numele unui om de la care ai primit, cândva, sprijin în biserică. Mulțumește-i săptămâna aceasta: un telefon, o vizită, un mesaj.

Întrebări de suflet

1. Dacă aș dispărea timp de două săptămâni, cine ar observa cu adevărat? Și a cui absență aș observa eu?
2. În fața cui pot spune „nu sunt bine" fără teamă că voi fi judecat? Ce mă împiedică să am astfel de oameni: lipsa lor sau teama mea?

Studiu biblic

1. UN SINGUR TRUP — De ce am nevoie de ceilalți, chiar și de cei diferiți de mine? 1 Corinteni 12:12–27; Romani 12:4–5; Efeseni 4:1–6.
2. VULNERABILITATE — Ce se vindecă doar atunci când e spus cu voce tare? Iacov 5:16; Romani 12:15; Psalmul 142:1–2.
3. MIJLOCIRE — Pentru cine stau eu în spărtură? Estera 4:16; Exodul 17:10–13; Coloseni 4:12.
4. BISERICA ÎNTRE GENERAȚII — Ce primesc de la cei mai vârstnici și ce le dau? Psalmul 145:4; Tit 2:2–8; Maleahi 4:6.

Din gândirea adventistă

„Slabă și cu defecte, după cum ar părea, biserica este singurul obiect asupra căruia Dumnezeu Își îndreaptă atenția, într-un chip deosebit. Ea este locul descoperirii harului Său, în care găsește plăcere să dea pe față puterea Sa de a transforma inimi." — Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 1, „Planul lui Dumnezeu cu biserica Sa" (FA 12)

Dilemă pentru grupe

Ce este mai periculos pentru o comunitate creștină: să aibă oameni care nu îndrăznesc să-și arate slăbiciunile sau oameni care nu mai sunt dispuși să poarte slăbiciunile celorlalți?

Sugestie Mărturie

Invitați un membru vârstnic care se roagă de mult timp pentru tinerii bisericii. Să spună, în câteva minute, pentru ce se roagă și de ce. Apoi tinerii se pot ruga pentru el într-un gest simbolic de conectare a generațiilor.

Șoapte în Sala Tronului

Rugăciunea de 30 de secunde: De fiecare dată când vezi ceva care îți amintește de Dumnezeu sau de o nevoie, oprește-te pentru 30 de secunde și roagă-te. **Nu trebuie să fii într-un loc special**.

Înțelepciune de cărturar

Mai puțin poate să însemne mai mult:

Pentru astăzi, alege să studiezi **un simplu pasaj**, subtitlu al unui capitol. I-ați timp să **citești atent, în liniște** și meditează la ce îți spune Biblia. După ce ai parcurs o dată pasajul, revin-o asupra lui și subliniază **cuvintele cele mai frecvente**, subiectul principal al pasajului și ce alte părți îți mai atrag atenția. Încearcă să înțelegi ce vrea să îți vorbească Dumnezeu, ție în mod special prin acel pasaj.

Ia un bilețel și notează-ți gândurile referitoare la ceea ce ai citit, trimise de Duhul Sfânt. Lasă **bilețelul în biblie**, alăturat pasajului respectiv. Va fi o binecuvântare pentru tine în viitor să îți recitești **propria perspectivă** și felul în care ți-a vorbit Dumnezeu.

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Până la finalul săptămânii, roagă-te pentru **un aspect specific al comunității** din biserica ta locală sau din filiala AMiCUS de care aparții!

Pune-ți un **elastic la mână** și schimbă mâna de fiecare dată când te surprinzi că judeci pe cineva. Încearcă să stai **24 de ore fără să judeci**. În schimb, caută calitățile oamenilor din jur.

Provocări pentru alții:

Gândește-te la **3 persoane care te-au ajutat** sau te-au sprijinit în provocările tale. Roagă-te Domnului pentru ele, apoi spune-le și lor.

Vorbește cu **o persoană mai în vârstă** din biserica locală și cere-i un sfat din experiența sa personală după care să te ghidezi și tu.

Provocări împreună cu alții:

Luați-vă angajamentul împreună cu alți 2 prieteni **să vă rugați unii pentru alții timp de 3 zile**.

Culisele Istoriei

Știai că... în timpul Războiului Rece, civilii din Berlinul de Vest au săpat în secret un tunel lung de 145 de metri (cunoscut drept „**Tunelul 29**”) sub zidul orașului pentru a-și salva prietenii și familiile care rămăseseră blocați de cealaltă parte? Operațiunea a reușit pentru că oamenii **și-au unit forțele**, au riscat împreună și **și-au purtat unii altora povara** până la capăt.

Ecoul Vocii Tale

„Nimeni nu este o insulă în sine; fiecare om este o bucată din continent, o parte din tot.”

— John Donne

Culorile Nevăzute

John Martin (19 iulie 1789 – 17 februarie 1854) a fost un pictor și gravor englez, reprezentant al romantismului, cunoscut pentru compozițiile sale monumentale, în care a redat scene dramatice, catastrofe și episoade biblice. În 1821, a expus la British Institution din Londra tabloul Ospățul lui Belșațar, o lucrare monumentală inspirată din capitolul 5 al cărții Daniel.

Psihologia Regatului Interior

Neurobiologia conexiunii umane. Când spunem „nu sunt bine" cu voce tare în fața unui prieten sigur, **nivelul de cortizol scade** instantaneu. Creierul nostru este literalmente creat **să se vindece în comunitate, nu în izolare**.

Vineri, **13 Noiembrie**

FRÂNT

Texte cheie

Estera 4:10–5:2, Psalmul 51:17

Dacă va fi să pier, voi pieri

„Eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile” (4:11). Așa îi răspunde Estera lui Mardoheu. E un detaliu mic, dar spune totul despre poziția ei. Era împărătească și totuși nu putea intra la propriul soț. Purta coroana, dar viața ei atârna de un gest: sceptrul de aur întins sau nu. Așa arată, de multe ori, lucrurile pe care ne sprijinim identitatea. Ai media mare și trăiești cu frica de a nu fi destul de bun. Ai o relație și te temi tot timpul că vei fi părăsit. Ajungi exact unde ai visat și descoperi că locul acela nu îți dă ce sperai.

Iar Mardoheu nu o consolează „Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți iudeii, pentru că ești în casa împăratului. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru iudei, și tu și casa tatălui tău veți pieri” (4:13–14). El îi spune, de fapt, că Dumnezeu nu depinde de ea: izbăvirea va veni oricum. Dar nu-i promite că ea va scăpa. Nu-i spune nici că Dumnezeu i-a descoperit planul. Spune doar: „Cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?” Nu e o profeție, ci o întrebare. O credință smerită, care nu pretinde că știe totul, dar vede o răspundere.

E o idee incomodă pentru o generație căreia i s-a spus mereu că Dumnezeu are un plan minunat pentru viața ei. Are. Dar planul Lui nu este întotdeauna drumul spre succes. Uneori este drumul spre o ușă pe care ți-e frică s-o deschizi. Iar Estera răspunde: „Voi intra la împărat, în ciuda legii; și, dacă va fi să pier, voi pieri” (4:16). Nu spune că nu-i e frică, nici nu spune că știe sigur că Dumnezeu o va salva. Credința ei înseamnă că va face ce trebuie făcut, chiar dacă o costă viața.

Până acum, alții au luat decizii pentru Estera. A fost luată la palat, pregătită, aleasă fără să fie întrebată dacă vrea sau îi place… Acum, pentru prima oară, ea hotărăște. Consacrarea nu a făcut-o mai pasivă. A făcut-o, în sfârșit, pe deplin ea însăși. Postește, adună comunitatea, își asumă riscul. Consacrarea nu înseamnă să renunți la responsabilitate, ci la pretenția de a controla rezultatul.

Cu un secol înainte, trei tineri evrei stătuseră în fața unui cuptor aprins: „Dumnezeul nostru poate să ne scoată… Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi” (Daniel 3:17–18). „Dacă va fi să pier, voi pieri” are aceeași structură. Dumnezeu poate interveni, dar credincioșia nu depinde de intervenția Lui în forma dorită. În cartea lui Iov, Satana pune exact întrebarea aceasta: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?” (Iov 1:9). Îl iubește omul pe Dumnezeu sau doar ce primește de la El? Este întrebarea din inima marii lupte.

CONSACRAREA NU ÎNSEAMNĂ SĂ RENUNȚI LA RESPONSABILITATE, CI LA PRETENȚIA DE A CONTROLA REZULTATUL.

Fără să recunoaștem, putem ajunge la o credință tranzacțională: păstrez Sabatul, dau zecimea, mă rog, iar Dumnezeu îmi datorează în schimb o viață mai bună decât a celorlalți. Credința aceasta funcționează până în ziua în care un coleg necredincios prinde postul pe care l-ai cerut tu în rugăciune.

De aceea, cuvântul de astăzi este FRÂNT. Nu un om distrus sau umilit. Ci un om în care s-a frânt iluzia că își poate controla viitorul prin performanță, religie sau negocieri cu Dumnezeu. David a scris despre asta după cea mai mare cădere a lui: Dumnezeu nu disprețuiește o inimă zdrobită (Psalmul 51:17). Dumnezeu nu vrea să frângă oameni, ci zidurile pe care le-am ridicat între noi și El.
Trei zile de post iar apoi textul spune un lucru simplu și frumos: „Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului" (5:1). Nu intră în sac. Intră îmbrăcată regește. Și împăratul întinde sceptrul de aur (5:2).

ACEASTA ESTE NEPRIHĂNIREA PRIN CREDINȚĂ: HRISTOS ÎȚI DĂ HAINA LUI CA SĂ POȚI STA ÎNAINTEA TATĂLUI.

Estera hotărâse să intre înainte să știe că sceptrul va fi întins. Ascultarea ei nu a fost cumpărată de un rezultat bun. Rezultatul bun a venit după o decizie care acceptase deja posibilitatea pierderii. Și aici povestea Esterei se oprește, iar Evanghelia continuă. Estera a stat trei zile cu întrebarea: „Va întinde sceptrul sau nu?" Tu nu mai trebuie să stai cu întrebarea aceasta. Sceptrul a fost întins deja, pe o cruce, în afara zidurilor Ierusalimului. Nu intri înaintea unui rege care se poate răzgândi, ci înaintea unui Tată care te-a căutat primul. „Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului" (Evrei 4:16).

Și nu intri cu hainele tale. Intri, ca Estera, îmbrăcat într-o haină împărătească pe care n-ai țesut-o tu. Profetul spune: „M-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua neprihănirii" (Isaia 61:10). Aceasta este neprihănirea prin credință: Hristos îți dă haina Lui ca să poți sta înaintea Tatălui. De aceea, consacrarea nu este prețul pe care îl plătești ca să fii primit. Este răspunsul cuiva care a fost primit deja.

Numele Lui nu apare. Mâna Lui se vede.

Apel

Poate că ai pus, fără să-ți dai seama, o condiție între tine și Dumnezeu: „Dacă îmi dai asta, rămân.” O carieră. O persoană. O vindecare. Un rezultat. Nu e nimic rău în a-I cere aceste lucruri. Răul începe când devin prețul credincioșiei tale. În seara aceasta poți să I le lași în mână. Nu pentru că abia așteaptă să ți le ia, ci pentru că nu mai vrei să-L iubești cu o condiție. Pe cartonașul primit, scrie un singur cuvânt: lucrul pe care I-l predai. Nu-l arăta nimănui. Cartonașele nu vor fi citite de nimeni. Când ești gata, vino și pune-l în coșul din față, sau ține-l în mână cât timp ne rugăm. Dacă n-ai fost încă botezat și simți că Dumnezeu te cheamă să faci acest pas, sau dacă vrei să-ți reînnoiești legământul cu El, acceptă frângerea!

Întrebări de suflet

1. Ce lucru am pus, poate fără să-mi dau seama, drept condiție între mine și Dumnezeu?
2. Care propoziție mă descrie mai bine: „Dumnezeu mă va ajuta să-mi împlinesc planurile” sau „Vreau să-mi folosesc viața pentru planurile Lui”? Ce ar trebui să se schimbe concret ca a doua să devină adevărată?

Studiu biblic

1. MAREA LUPTĂ ȘI LOIALITATEA — Îl iubesc pe Dumnezeu pentru cine este sau pentru ce îmi dă? Iov 1:8–11; Daniel 3:16–18; Apocalipsa 12:11.
2. HAINA ÎMPRUMUTATĂ — Cu ce intru înaintea lui Dumnezeu? Estera 5:1; Isaia 61:10; Zaharia 3:1–5; Matei 22:11–12.
3. MIJLOCITORUL NOSTRU — Pe ce se întemeiază siguranța mea? Evrei 4:14–16; 9:24; 10:19–22.
4. SPERANȚA ÎNVIERII — Ce îmi permite să spun „dacă va fi să pier”? Habacuc 3:17–19; 1 Corinteni 15:19–22, 55–58; Apocalipsa 21:4.

Din gândirea adventistă

„Ceea ce trebuie să înțelegi este adevărata putere a voinței. Aceasta este puterea care guvernează natura umană, puterea deciziei sau capacitatea de a alege. Totul depinde de acțiunea corectă a voinței. Dumnezeu le-a dat oamenilor capacitatea de a alege; datoria lor este aceea de a o exercita. Tu nu poți să îți schimbi inima, nu poți să Îi predai lui Dumnezeu sentimentele tale; dar poți alege să Îi slujești. Poți să-I dai Lui voința ta; atunci, El va lucra în tine și voința, și înfăptuirea după buna Sa plăcere.” — Ellen G. White, Calea către Hristos, cap. „Consacrarea” (CH 47)

Dilemă pentru grupe

Este posibil ca Dumnezeu să devină cel mai important mijloc prin care încercăm să obținem lucrurile pe care le iubim mai mult decât pe El? Cum deosebim speranța legitimă în binecuvântările Lui de credința tranzacțională?

Sugestie Mărturie

Cineva care a pierdut un lucru important (o oportunitate, o relație, sănătatea) și a rămas credincios povestește, cinstit, cum a trecut prin asta. Nu o poveste cu final perfect, ci una adevărată.

Șoapte în Sala Tronului

Rugăciunea pentru toți: De multe ori ne rugăm pentru noi, familia noastră și oamenii apropiați. Astăzi, lărgește cercul. Roagă-te **pentru oameni pe care nu îi cunoști**:

- pentru cei care nu au o casă;
- pentru cei care nu au ce mânca;
- pentru cei bolnavi;
- pentru cei singuri;
- pentru copiii care cresc fără părinți;
- pentru oamenii care trec prin războaie și conflicte;
- pentru cei care nu Îl cunosc pe Dumnezeu.

Nu trebuie să le cunoști numele pentru ca Dumnezeu să îi cunoască. **Lasă rugăciunea ta să treacă dincolo de propria ta lume**.

Înțelepciune de cărturar

Sticky notes

Ceva asemănător metodei cu highlightere, sugestia de astăzi este să iei alături de tine **sticky notes de culori diferite** și pentru fiecare verset care simți că îți vorbește într-un anumit fel, să atribui o anumită culoare. În acest fel, poți să îți creezi **propria sursă de încurajări** pentru diferitele stări prin care treci.

De exemplu:

- Roșu: speranță (Ieremia 29:11)
- Galben: bucurie (Romani 15:13)
- Portocaliu: determinare (Galateni 6:9)
- Albastru: tristețe (Filipeni 4:6-7)
- Verde: împlinire (1 Tesaloniceni 5:16-18)
- Violet: teamă (Ioan 14:27)

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Dacă ai o nemulțumire pe suflet, chiar și cu privire la Dumnezeu, spune-I-o în rugăciune. Alege să nu mai folosești limbaj de lemn atunci când vorbești cu Domnul!

Completează propoziția: "Chiar dacă Dumnezeu nu îmi va da …… , voi continua să Îl iubesc și să am încredere în El." apoi roagă-te pentru răspunsul tău.

Provocări pentru e alții:

Gândește-te la o persoană cu care ai un conflict nerezolvat și fă tu **primul pas pentru împăcare** indiferent de atitudinea celuilalt.

Provocări împreună cu alții:

Discutați în grupe de 2-3 persoane și spuneți-vă despre anumite **decizii pe care le tot amânați** de ceva timp. Stabiliți fiecare câte un pas prin care să începeți acel lucru, apoi **susțineți-vă reciproc**.

Culisele Istoriei

Știai că... marele inventator **Thomas Edison** a pierdut într-un incendiu uriaș întreaga sa fabrică, împreună cu o mare parte din munca lui de o viață, fără să existe asigurare? A doua zi, privind ruinele fumânde, el a spus că dezastrul are și un avantaj: „Toate greșelile noastre au ars. **Slavă Domnului că o putem lua de la capăt!**". O inimă frântă de eșecuri poate deveni **punctul de plecare pentru o nouă creație**.

Ecoul Vocii Tale

„Ceea ce omul numește adesea sfârșit este, de cele mai multe ori, doar un nou început mascat."

— T.S. Eliot

Culorile Nevăzute

Victoria înaripată din Samothrace (Winged Victory of Samothrace). Realizată în jurul anului 190 î.Hr., în perioada elenistică, sculptura o reprezintă pe **Nike, zeița greacă a victoriei**. A fost descoperită în 1863, pe insula Samothrace, fără cap și fără brațe. Astăzi, statuia din marmură de Paros poate fi admirată în capătul scării Daru, în aripa Denon a **Muzeului Luvru**, din Paris.

Psihologia Regatului Interior

Renunțarea la **iluzia controlului**: Anxietatea apare adesea atunci când încercăm să controlăm rezultate care nu depind de noi (note, viitor, oameni).

Sfat: Practică „**predarea conștientă**" – fă tot ce ține de tine și lasă rezultatul în mâna unui **Tată iubitor**.

7

Sâmbătă dimineața, **14 Noiembrie**

CHEMAT

Texte cheie
Estera 5:3–7:10

Poate că n-ai ajuns aici doar pentru tine

Sceptrul a fost întins. Estera stă în fața împăratului, iar el îi spune: „Ce ai, împărăteasă Estera, și ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da" (5:3). Acesta ar fi fost momentul. După trei zile de post, cu viața în mâini, cu poporul condamnat, oricine ar fi spus totul pe loc, dar Estera nu o face. Îl invită pe împărat la un ospăț, împreună cu Haman (5:4). La ospăț, împăratul o întreabă din nou. Ea îi invită din nou, pentru a doua zi (5:7–8). De ce așteaptă? Textul nu ne spune. Dar vedem o femeie care știe să citească oamenii și momentele. Împăratul semnase decretul fără să întrebe măcar despre ce popor era vorba (3:8–11). Haman era omul lui de încredere. O acuzație aruncată prea repede s-ar fi putut întoarce împotriva ei. Aceasta este înțelepciunea oamenilor lui Dumnezeu care se roagă și postesc. Postul nu a făcut-o naivă ci i-a limpezit mintea.

Aici începe tema vocației. Credința nu înlocuiește competența ci o luminează. Despre Daniel și prietenii lui, Scriptura spune că împăratul i-a găsit „de zece ori mai destoinici decât toți vrăjitorii și cititorii în stele" (Daniel 1:20). Dumnezeu nu are nevoie să fii mai puțin bun la ce faci ca să fii credincios. Uneori, credincioșia ta se va vedea tocmai în cât de bine faci ce faci.

Haman pleacă de la primul ospăț vesel și mândru. La poartă îl vede pe Mardoheu, care nici nu se scoală, nici nu se mișcă înaintea lui (5:9). Acasă, își adună prietenii și le enumeră bogăția, fiii, onorurile. Apoi adaugă: „Dar toate acestea nu-mi folosesc nimic câtă vreme văd pe Mardoheu, iudeul, șezând la poarta împăratului" (5:13). Un om care are tot și nu se poate bucura de nimic, pentru că un singur om nu i se pleacă. Soția și prietenii lui îi dau soluția: o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți, gata până dimineață (5:14).

Răul se grăbește: lucrează noaptea, construiește repede, și vrea totul gata până dimineață. Urmează versetul pe care se sprijină toată cartea: „În noaptea aceea, împăratul n-a putut să doarmă" (6:1). Nu o viziune, nici un înger care să vină providențial. Doar un om care se întoarce de pe o parte pe alta și cere să i se citească din cronici, poate ca să adoarmă. Iar în carte se găsește scris tocmai ce făcuse Mardoheu în ziua complotului lui Bigtan și Tereș (6:2). „Ce cinste și ce mărire a primit Mardoheu pentru aceasta?" „Nu i s-a făcut nimic" (6:3).
Binele uitat iese la lumină abia acum. Mardoheu nu știa că va exista un capitol 6, dar Dumnezeu știa.

DUMNEZEU NU ARE NEVOIE SĂ FII MAI PUȚIN BUN LA CE FACI CA SĂ FII CREDINCIOS. UNEORI, CREDINCIOȘIA TA SE VA VEDEA TOCMAI ÎN CÂT DE BINE FACI CE FACI.

Chiar în clipa aceea, în curte intră Haman. Venise devreme ca să ceară spânzurarea lui Mardoheu. Împăratul îl întreabă: „Ce trebuie făcut unui om pe care vrea împăratul să-l cinstească?" Haman, convins că e vorba de el, descrie o paradă: haina împăratului, calul împăratului, un mare demnitar care strigă pe străzi. „Grăbește-te", îi spune împăratul, „și fă așa iudeului Mardoheu" (6:10). Omul care voia să-l spânzure pe Mardoheu îl plimbă acum călare prin piața cetății și strigă înaintea lui. Numele lui Dumnezeu nu apare nici aici. Dar nimeni nu poate citi capitolul 6 și să creadă că totul a fost o întâmplare. Chiar și soția lui Haman simte asta: „Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui" (6:13).

Începe al doilea ospăț iar împăratul întreabă pentru a treia oară. Și acum, abia acum, Estera vorbește: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate… dă-mi viața, iată cererea mea, și scapă pe poporul meu… Căci eu și poporul meu suntem vânduți ca să fim nimiciți" (7:3–4). În prima temă ne întrebam ce va face Estera cu identitatea ei ascunsă. Iată răspunsul: „eu și poporul meu". Fata pe care Persia o știa doar ca Estera spune, în sfârșit, de unde vine. Și totuși rămâne Estera. Nu renunță la numele persan, la coroană, la poziție. Dumnezeu nu i-a cerut să părăsească palatul. I-a cerut să fie cine este în palat.

Poziția pe care o primise în Persia devine tocmai locul din care își poate salva poporul. Apoi numește răul cu voce tare: „Asupritorul, vrăjmașul, este Haman acesta rău!" (7:6). Nu înainte de vreme, nici cu nervi sau din impuls. Fix la momentul potrivit și cu curaj.

Capitolul se încheie cu o răsturnare pe care n-ar fi scris-o nimeni: Haman este spânzurat pe spânzurătoarea pe care o pregătise pentru Mardoheu (7:10). Psalmistul o spusese de mult: cel rău sapă o groapă și cade în ea (Psalmul 7:15–16). Aceasta este marea răsturnare a Esterei, și ea arată spre o răsturnare și mai mare. La cruce, răul a crezut că a câștigat. Dar acolo, spune Pavel, Hristos „a dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a biruit asupra lor prin cruce" (Coloseni 2:15).

Ce înseamnă asta pentru tine, student la Medicină, la Drept, la Informatică, la Arte? Înseamnă, mai întâi, că locul în care ești nu e întâmplător. Nu toate drumurile tale vor fi alese de tine. Iosif a ajuns în Egipt prin trădare, Daniel în Babilon prin deportare, Estera la palat printr-un decret. Dumnezeu poate lucra în interiorul unei istorii imperfecte, fără să aprobe tot ce se întâmplă în ea.

Înseamnă apoi că viața în palat te poate adormi. Profetul Amos îi mustra pe cei care beau vin din potire mari și se ung cu cel mai bun untdelemn, dar „nu se întristează de prăpădul lui Iosif" (Amos 6:6). Un medic poate ajunge să cunoască tot mai bine bolile și tot mai puțin bolnavii. Un inginer, codul, dar nu și oamenii care îl vor folosi. Chemarea începe cu ceva mai mult. Vocația nu e un moment spectaculos, un 10 luat pe moment sau un premiu aplaudat de toți, ci o viață de pregătire pentru o noapte pe care n-o poți programa.

Estera nu a ales noaptea în care împăratul n-a putut să doarmă. Ea a ales doar să fie acolo, întreagă, pregătită când momentul astral al vieții ei a sosit. Poate că nu ești chemat să fii pe scenă tot timpul, aplaudat sau important. Poate că ești chemat doar să fii la locul și timpul potrivit! Și asta e cea mai mare Chemare…

Numele Lui nu apare. Mâna Lui se vede.

Apel

Pe o foaie, scrie numele profesiei spre care te pregătești. Sub ea, scrie o singură întrebare: „Pentru cine?” Apoi, câteva minute în liniște, întreabă-L pe Dumnezeu pe cine ar putea ajuta, într-o zi, competența ta: pacienți, clienți, elevi, colegi, oameni pe care nu i-ai întâlnit încă.

Întrebări de suflet

1. Dacă peste douăzeci de ani profesia mea ar fi descrisă doar prin ce am câștigat, ce ar lipsi?
2. Unde mă face confortul mai puțin atent la oamenii din jurul meu?

Studiu biblic

1. COMPETENȚĂ ȘI CREDINCIOȘIE — Cum arată credința în felul în care îmi fac treaba? Daniel 1:17–20; 6:3–4; Proverbele 22:29; Coloseni 3:23.
2. PROVIDENȚA ASCUNSĂ — Cum lucrează Dumnezeu când nu se vede? Estera 6:1–3; Geneza 50:20; Romani 8:28.
3. ATENȚIA LA CEI DE AFARĂ — Ce nu mai văd din palatul meu? Amos 6:4–6; Luca 16:19–21; Ieremia 29:7.
4. MAREA RĂSTURNARE — Cine are ultimul cuvânt? Estera 7:10; 9:1; Luca 1:51–53; Coloseni 2:15.

Din gândirea adventistă

„Dar, ca și stelele în vastul circuit al drumului rânduit lor, planurile lui Dumnezeu nu cunosc nici grabă și nici întârziere.” — Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii, cap. 3, „Împlinirea vremii” (HLL 32)

Dilemă pentru grupe

Îți dorești o poziție importantă și ești convins că ai putea face mult bine de acolo. Cum deosebești dorința de a fi folositor de dorința de a fi admirat? Și dacă cele două sunt amestecate, înseamnă că trebuie să renunți?

Sugestie Mărturie

Un profesionist adventist (medic, inginer, avocat, profesor) povestește un moment în care credința și profesia lui s-au întâlnit: o decizie grea, un om ajutat, o ușă care s-a deschis neașteptat, o criză cu o presiune teribilă rezolvată providențial.

Șoapte în Sala Tronului

Rugăciunea cu nume: Astăzi, **roagă-te pentru familia ta**. Dar nu spune doar: „Doamne, binecuvântează-mi familia." **Spune numele fiecăruia**. Pentru fiecare persoană, gândește-te la ceva concret: **o nevoie, o bucurie, o problemă sau un vis**. Spune numele fiecărui membru al familiei tale în rugăciune și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru fiecare dintre ei.

Înțelepciune de cărturar

Crează o rutină

Deși ne place sau nu, creierul nostru cooperează mult mai bine, când un lucru îi devine obișnuință. Exact la fel se întâmplă și cu studiul Bibliei. O rutină cât de cât bine definită, cu un timp anume acordat studiului, într-o anumită perioadă a zilei sau poate un loc special, cu o ordine stabilită a activităților în cadrul studiului, pregătesc mintea noastră mult mai bine și o fac receptivă la mesajul transmis prin Scriptură.

1. Alege un timp din zi, în fiecare zi, să îl petreci în studiu. Fie că sunt 15-30 de minute dimineața, înainte să pleci la facultate, fie că e seara, înainte să te pui la somn, sau la amiază, într-o pauză mai lungă, dar e important să fie aceeași oră în fiecare zi.

2. Găsește un loc, în care tu te simți confortabil. Poate e undeva în aer liber, pe balconul apartamentului, poate e în camera de cămin sau în sala de lectură. E important ca pentru tine să fie **un loc liniștit** în care să îți poți desfășura activitățile.

3. Stabilește-ți de dinainte, ce vrei să faci în timpul acordat studiului. De exemplu:

- Rugăciune scurtă
- Citire pasaj biblic
- Reflectare asupra mesajului
- Notarea ideilor și a gândurilor
- Rugăciune și meditație

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Gândește-te la o **ambiție nepotrivită** pe care o ai, poate chiar egoistă. Roagă-te Domnului să îți dea **o inimă nouă**. (Psalmul 51:10)

Identifică un lucru care te face să fi **prea comod** în viața de credință și roagă-te pentru putere de a ieși din **zona de confort** și de a renunța la acel lucru.

Provocări pentru alții:

Intră în vorbă cu **un coleg de muncă sau de facultate** cu care nu interacționezi prea mult de obicei. Roagă-te pentru **o ocazie de a-i vorbi despre Domnul Isus**.

Provocări împreună cu alții:

Împreună cu încă 1 sau 2 prieteni, faceți un plan pentru a rezolva **o nevoie concretă din comunitatea locală**. Rugați-vă și implicați-vă unde puteți pentru a ajuta în orice fel posibil.

Culisele Istoriei

Știai că... astronomul **Johannes Kepler** și-a petrecut ani de zile analizând date aparent haotice despre mișcarea planetelor, convins că în spatele universului există o ordine divină perfectă? Când a descoperit legile care îi poartă numele, a scris că nu a făcut decât „**să gândească gândurile lui Dumnezeu după El**”. Competența ta și profesia spre care te pregătești nu sunt o întâmplare, ci **o chemare de a aduce ordine și bine într-o lume rănită**.

Ecoul Vocii Tale

„Fie că măturări străzi, fie că zugrăvești pereți sau compui muzică, fă-o atât de bine încât toți cei din cer și de pe pământ să se oprească și să spună: aici a trăit un om care și-a făcut treaba cu excelență.”

— Martin Luther King Jr.

Culorile Nevăzute

Al nouălea val de Ivan Aivazovsky (1850) este considerat o capodoperă absolută a romantismului și una dintre cele mai faimoase picturi marine din toate timpurile. Pictura surprinde câțiva supraviețuitori ai unui naufragiu pe timp de noapte, agățați de catargul rupt al unei nave distruse, înfruntând furia oceanului la răsăritul soarelui.

Tablou se găsește în Muzeul de Stat Rus, Palatul Mihailovski

Psihologia Regatului Interior

Burnout-ul și sensul muncii. Dacă muncești doar pentru validare sau note mari, vei ceda ușor la primul eșec.

Sfat: Schimbă miza: fă-ți treaba cu excelență nu ca să excelezi în fața lumii, ci ca pe o formă de **slujire și vocație curată**.

Sâmbătă după-amiază, **14 Noiembrie**

TRIMIS

Texte cheie

Estera 8:1–17, 9:20–22; Romani 10:15

Nu trăim doar pentru vremea aceasta

Haman a murit. Estera a primit casa lui iar Mardoheu a primit inelul împăratului, același inel cu care fusese pecetluit decretul morții (8:1–2). Aici s-ar putea încheia povestea. Cei doi sunt în siguranță, mai sus decât au fost vreodată. Dar versetul 3 ne surprinde: „Estera a vorbit din nou împăratului. S-a aruncat la picioarele lui, a plâns și l-a rugat." De data aceasta nu mai plânge pentru viața ei. Viața ei nu mai este în pericol. Plânge pentru oameni pe care nu-i va cunoaște niciodată, din provincii în care nu va ajunge niciodată. Acesta este, poate, semnul cel mai limpede al unei credințe mature: momentul în care propria salvare nu-ți mai ajunge. Există o religie preocupată doar de propriul suflet: să fiu eu bine cu Dumnezeu, să am eu pace, să ajung eu în Împărăție. Sunt dorințe bune. Dar Evanghelia nu ne lasă să ne oprim la ele.

Problema Esterei este mai grea decât pare. Împăratul nu poate anula decretul: „o scrisoare scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi desființată" (8:8). Legea morții rămâne în picioare. Împăratul nu se poate preface că nu a scris-o. Poate doar să dea un al doilea decret, care să deschidă o cale spre viață.

Aici, cartea Esterei atinge, fără să știe, inima Evangheliei. „Plata păcatului este moartea" (Romani 6:23). Legea lui Dumnezeu nu poate fi ștearsă, pentru că este expresia caracterului Său. Dumnezeu nu se preface că păcatul nu contează. Dar în Hristos a scris un al doilea cuvânt: „Acum nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus… Legea Duhului de viață în Hristos Isus m-a izbăvit de legea păcatului și a morții" (Romani 8:1–2). La cruce, dreptatea și îndurarea se întâlnesc fără ca vreuna să fie trădată (Psalmul 85:10). Comparația are, desigur, limitele ei: legea Persiei nu putea fi schimbată din orgoliu, pe când Legea lui Dumnezeu nu se schimbă pentru că este bună.

Trebuie să fim cinstiți și cu restul capitolului. Decretul cel nou le dădea iudeilor dreptul să se adune și să-și apere viața cu armele, iar capitolul 9 descrie lupte și morți. Este istoria unui imperiu antic, nu un model pentru misiunea noastră. „Armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești" (2 Corinteni 10:4). Iar versetul 17 spune că mulți dintre locuitorii țării s-au făcut iudei pentru că îi apucase frica. Evanghelia nu convertește prin frică. Așa cum am văzut în ziua a patra, Dumnezeu nu smulge prin constrângere ce poate fi dăruit doar prin iubire.

Mardoheu scrie, pecetluiește și trimite scrisorile „prin alergători călări pe cai iuți". Ei pleacă „grăbiți și zoriți de porunca împăratului" (8:10, 14), spre o sută douăzeci și șapte de provincii, de la India până în Etiopia. De ce atâta grabă? Pentru că un decret bun care nu ajunge nu salvează pe nimeni. Undeva, într-un sat de lângă Ecbatana sau într-o casă din Babilon, o familie de iudei trăia încă sub vechiul decret. Dreptul de a trăi le fusese deja dat, dar ei nu știau. Dacă alergătorul nu ajungea, ar fi murit având deja dreptul să trăiască.

Aici se vede urgența misiunii noastre: noi nu mântuim pe nimeni! Decretul l-a scris Altcineva și L-a pecetluit cu propriul sânge. Dar mesajul nu ajunge singur. „Cum vor auzi despre El fără propovăduitor?… Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc Evanghelia!" (Romani 10:14–15). Picioarele acelea sunt prăfuite și obosite. Pentru cineva care aștepta vestea, sunt cele mai frumoase picioare din lume.

Ca adventiști, am înțeles mereu că trăim în timpul ultimilor alergători. Apocalipsa 14 descrie un înger care zboară prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru orice neam, seminție, limbă și norod. Ce conține scrisoarea lor? Nu în primul rând o listă de doctrine corecte, deși adevărul contează. Ellen White o spune limpede: ultima solie de îndurare dată lumii este o descoperire a caracterului lui Dumnezeu, care este iubire. Iar cei care o duc trebuie să fie ei înșiși o dovadă a ei.

DUMNEZEU NU ȘI-A SCRIS NUMELE ÎN CARTE PENTRU CĂ L-A SCRIS ÎN OAMENII PRIN CARE A LUCRAT.

Uită-te acum la Mardoheu. Ultima dată l-am văzut îmbrăcat în sac, strigând pe străzi (4:1). Acum iese de la împărat cu o haină împărătească albastră și albă și o mare cunună de aur pe cap (8:15). Iar textul spune: „Pentru iudei era lumină și bucurie, veselie și slavă" (8:16). Aceasta este marea răsturnare pe care o promite Evanghelia. Sacul nu este uniformă pe viață pentru copiii lui Dumnezeu. Iar bucuria aceasta nu rămâne închisă. Mardoheu rânduiește o sărbătoare, Purimul, în care oamenii să-și trimită daruri unii altora și să dea daruri celor săraci (9:22). O bucurie care nu ajunge până la săraci nu este încă bucuria lui Dumnezeu (Isaia 58:6–10).

Nu ți-ai ales secolul în care te-ai născut, nici generația, nci lumea aceasta grăbită, sofisticată și singură. Dar aceasta este provincia în care ești trimis: facultatea ta, căminul tău, viitorul tău loc de muncă. Și biserica ta. Biserica locală care are nevoie de tine nu doar pe bancă, ci la Școala de Sabat, la vizitele la bătrâni, la cor, la tineret, la masa de după program. A iubi biserica nu înseamnă să o găsești perfectă, ci să-ți iei locul în ea.

Poate nu vei salva lumea și nici nu ți se cere asta. Ți se cere doar să nu fii absent din ea, să duci vestea mai departe, să fii, prin har, o veste bună pentru cineva. Nu știm numele niciunui alergător din Estera 8. Probabil nu au înțeles pe deplin ce purtau. Dar undeva, la capătul drumului lor, o mamă a deschis ușa și a aflat că va trăi. Trăim cu privirea îndreptată spre revenirea lui Hristos.

Credem că istoria nu se încheie aici, că moartea, suferința și nedreptatea nu vor avea ultimul cuvânt. Speranța aceasta nu ne îndepărtează de oameni, ci ne trimite la ei. Toată săptămâna am spus că, în cartea Esterei, numele lui Dumnezeu nu apare iar acum înțelegi și de ce. Dumnezeu nu și-a scris numele în carte pentru că L-a scris în oamenii prin care a lucrat.

Numele Lui nu apare în cartea Esterei. Fie ca să poată fi citit în viața ta, în familia ta, în filiala voastră, în AMiCUS...

Apel

Pe cartonașul primit sunt două rânduri.
Pe primul, scrie numele unei persoane pentru care vrei să fii o veste bună în anul care vine: un coleg, un prieten, cineva din familie. Nu e nevoie să știi ce vei face, doar să nu-l mai lași să aștepte singur. Pe al doilea, scrie un loc concret de slujire: în biserica ta locală, în AMiCUS, în facultatea ta, în orașul tău. Păstrează cartonașul. Pune-l într-un loc în care îl vei vedea în fiecare dimineață.

Întrebări de suflet

1. Dacă aș fi singurul creștin pe care îl cunoaște cineva, ce ar afla despre Dumnezeu din viața mea?
2. Ce adevăr biblic cunosc foarte bine, dar nu mă mai mișcă? Ce cred că s-a întâmplat?

Studiu biblic

1. MÂNTUIȚI PRIN HAR — De ce merg? Efeseni 2:8–10; Tit 3:4–7; 2 Corinteni 5:14.
2. LEGEA ȘI HARUL — Cum poate Dumnezeu să fie drept și să ierte? Estera 8:8; Romani 3:23–26; 6:23; 8:1–4; Psalmul 85:10.
3. SOLIA CELOR TREI ÎNGERI — Ce duc mai departe? Apocalipsa 14:6–12; Romani 10:13–15; Matei 24:14.
4. BUCURIA CARE SE REVARSĂ — Cine simte bucuria mântuirii mele? Estera 8:16–17; 9:22; Isaia 58:6–10; Matei 25:35–40.

Din gândirea adventistă

„Ultimele raze ale luminii harului, ultima solie de har care trebuie să fie vestită lumii, este o descoperire a caracterului iubirii Sale. Copiii lui Dumnezeu trebuie să dea pe față slava Sa. În propria lor viață și în propriul lor caracter, ei trebuie să descopere ceea ce a făcut Dumnezeu pentru ei.” — Ellen G. White, Parabolele Domnului Hristos, cap. 29, „În întâmpinarea Mirelui” (PDH 415)

Dilemă pentru grupe

Este posibil să fii foarte preocupat de vestirea adevărului și totuși să nu fii o veste bună pentru nimeni? Ce ar trebui să se schimbe în grupul nostru ca oamenii din jur să ne simtă așa?

Sugestie Mărturie

Cineva care a venit la Hristos prin prietenia unui alt student povestește cum a fost: nu argumentele, ci omul care a stat lângă el. Dacă e posibil, să fie de față și cel care a fost „alergătorul”.

Șoapte în Sala Tronului

Roagă-te azi **pentru AMiCUS** și pentru lucrarea pe care o avem cu toții de făcut în **mediul universitar**.

Înțelepciune de cărturar

Folosește-te de studii sau cărți creștine: Biblia poate fi studiată și cu ajutorul altor mijloace și uneori, analiza din perspective diferite, poate deschide noi orizonturi și poate crea un prilej de clarificare a anumitor aspecte. Poate ai primit o carte axată pe un anumit subiect biblic sau poate ai fost provocat să iei parte la anumite prelegeri pe teme biblice. Încearcă și parcurge torul cu interes, trecând prin **filtrul bibliei** tot ceea ce ți se prezintă. Orice idee extrasă din anumite pasaje, **nu ar trebui îmbrățișată și luată de bună**, până când nu ți-o confirmă Scriptura.

Testul de la Poartă

Provocări personale:

Roagă-te ca Domnul să te ajute **să iubești oamenii** cu care te întâlnești și să le vorbești despre iubirea lui Dumnezeu și putere **să nu îi judeci**.

Gândește-te la motivul pentru care crezi în Isus și formulează **o mărturie** pe care o poți da cuiva care te întreabă despre credință.

Scrie **o scrisoare pe care să o deschizi peste un an** despre ce fel de creștin vrei să devii. Cum ar arăta idealul de credință pe care îl poți trăi în viața ta?

Provocări pentru alții:

Invită pe cineva din afara AMiCUS la următoarea întâlnire săptămânală a filialei.

Provocări împreună cu alții:

Misiune: Împreună cu prietenii, faceți **o masă comună** acasă la cineva și chemați și **colegi care nu Îl cunosc pe Isus Hristos**. Relaționați cu ei și vorbiți-le despre credință.

Împreună cu 2-3 prieteni, gândiți-vă la **o nevoie concretă de la facultate**, cămin, etc și rugați-vă pentru soluții și metode de mărturie prin acestea.

Culisele Istoriei

Știai că... în anul 1948, un pilot american pe nume **Gail Halvorsen** a început să arate o bunătate neașteptată copiilor din Berlinul blocat, legând mici „parașute" din batiste de ciocolată pe care le lansa din avion când ateriza? Gestul lui mic s-a transformat rapid într-o mișcare internațională uriașă în care mii de piloți au dus tone de ajutoare, devenind o „**veste bună**" pentru un oraș întreg aflat în disperare.

Ecoul Vocii Tale

„O lumânare nu pierde nimic din lumina ei dacă aprinde o altă lumânare."

— Thomas Aquinas

Culorile Nevăzute

„Ultima rugăciune a martirilor creștini", de **Jean-Léon Gérôme** este una dintre cele mai spectaculoase și dramatice reprezentări ale persecuțiilor creștine din Imperiul Roman. Pictura surprinde un grup de creștini adunați în mijlocul unei arene romane colosale, chiar înaintea execuției lor publice.

Tabloul se află la Muzeul de Artă Walters din Baltimore, Maryland, SUA

Psihologia Regatului Interior

Altruismul ca terapie pentru suflet. Studiile psihologice arată că starea de binecrește cel mai mult atunci când ieșim din propriile noastre probleme și facem un bine concret altcuiva. Fii „alergătorul" care aduce o veste bună cuiva de lângă tine!

Împreună în cetate

Dincolo de ecran: Astăzi, înainte să deschizi Instagramul sau orice altă rețea de socializare, citește Psalmul 139:1–18. Petrece cinci minute gândindu-te la felul în care te vede Dumnezeu, înainte să vezi cum se prezintă ceilalți.

Te văd! Trimite un mesaj unei persoane care poate nu aude suficient de des cât este de apreciată. Spune-i un lucru concret pe care îl admiri la caracterul ei, nu la aspectul fizic sau la realizările sale.

Înapoi la rădăcini: Gândește-te la persoana care te-a apropiat prima dată de Dumnezeu. Poate fi un părinte, un bunic, un profesor sau un prieten. Sun-o astăzi și întreab-o ce obicei spiritual a ajutat-o cel mai mult să rămână aproape de El.

Lecția unui copac: Ieși la o plimbare și oprește-te câteva minute lângă un copac. Privește-i trunchiul, ramurile și gândește-te la rădăcinile pe care nu le vezi. Întreabă-te ce lucruri nevăzute îți susțin credința și mulțumește-I lui Dumnezeu pentru ele.

Credința fără spectatori: Fă astăzi un bine cuiva, fără să spui nimănui și fără să aștepți recunoștință. Poate fi un ajutor oferit unui coleg, o sarcină preluată sau un gest de grijă. Lasă credința să se vadă prin fapte, nu prin explicații.

Trei rădăcini: Desenează un copac simplu pe o foaie. La rădăcini scrie trei lucruri care te-au ajutat să crești spiritual. La ramuri scrie trei lucruri pe care ai vrea să le dezvolți în relația ta cu Dumnezeu. Roagă-te pentru unul dintre ele.

Credința care se transmite: Caută un coleg sau un prieten mai tânăr în credință și împărtășește-i un verset care te-a încurajat într-o perioadă dificilă. Spune-i de ce a fost important pentru tine. Uneori, o simplă conversație poate deveni o rădăcină pentru altcineva.

Un verset care prinde rădăcini: Alege un verset scurt din Psalmul 1 sau Ieremia 17:7–8. Scrie-l pe un bilețel și pune-l într-un loc pe care îl vezi des. Învață-l pe de rost și revino la el în momentele aglomerate ale zilei.

Imnul anului 2026-2027

1. Tu ne-ai chemat să fim o lumină
   Chiar în locul în care stăm.
   Nu prin cuvintele ce rostim,
   Ci prin viața ce o trăim.

2. Tu ești Olarul, noi suntem lutul
   Vase alese în mâna Ta,
   Plin de putere și Duhul Tău,
   Suntem gata azi să slujim!

3. Tu ești Cuvântul, noi suntem glasul
   Vorbim de Tine zi de zi,
   Cu inimi tinere și vii,
   Cu toți să Te mărturisim.

Refren:

Prin iubirea Ta, să iubim
Prin viața Ta, să trăim!
Toți uniți de-acum pentru același drum:
Să Te facem cunoscut!

Dragă prietene,

Ai ajuns la ultima pagină a acestei broșuri, dar călătoria ta abia acum începe. Pe parcursul acestor teme, am privit împreună spre o poveste din vechime în care Dumnezeu nu Și-a strigat Numele pe pagini, dar Și-a lăsat Mâna să se vadă în fiecare detaliu. Am văzut o tânara care a învățat că valoarea ei nu vine din ceea ce spune Persia că trebuie să fie, un om la poartă care a refuzat să-și vândă conștiința pentru aprobarea altora și o comunitate care a descoperit că nicio încercare nu se poartă de unul singur.

Acum, când închizi această broșură, te întorci la viața ta de zi cu zi: la cursurile tale, la cămin, la familia ta sau la proiectele tale. Amintește-ți însă că locul în care te afli nu este o întâmplare. Nu ți-ai ales generația, nici secolul, nici provocările acestei lumi. Dar **Dumnezeu te-a așezat exact aici**, printre acești oameni, pentru o vreme ca aceasta.

Nu trebuie să salvezi lumea de unul singur și nici nu ți se cere asta. Ți se cere doar:

- **Să fii prezent:** Să nu treci prin viață cu ochii doar în ecrane, ci să vezi omul rănit sau singur de la „poarta" ta.
- **Să fii drept:** Să știi pentru ce trăiești, ca să nu mai fii nevoit să îngenunchezi în fața presiunilor din jur.
- **Să fii un slujitor:** Să duci mai departe bucuria, speranța și caracterul unui Dumnezeu.

Alergătorii din cartea Esterei au plecat în grabă spre cele o sută douăzeci și șapte de provincii purtând un **decret al vieții**. Astăzi, provincia în care ești trimis este facultatea ta, biserica ta locală, orașul tău și grupul tău de prieteni. **Tu ești scrisoarea** prin care cei din jur pot citi caracterul Lui.

Când închizi această broșură, nu o face doar teama de viitor, ci cu încrederea că Cel ce te-a chemat pe nume te poartă cu El.

Pășește cu curaj! Rămâi credincios! Ești chemat pentru o vreme ca aceasta!

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”

— Romani 10:15

Cu prietenie,
Echipa AMiCUS România

